

Shamin & Phương Kỳ

mạnh mẽ và cô độc

truyện dài - thơ - truyện ngắn

nhà văn nhà thơ

nhà xuất bản văn học

Mục lục

[Lời Tựa](#)

[Tình Yêu Thật Sự Là Gì?](#)

[Người Đàn Ông Của Em](#)

[Một Người Em Yêu Thương](#)

[Đàn Bà Ghen](#)

[Phụ Nữ Thật Ra Không Khó Hiểu. Chỉ Có Đàn Ông Ngại Hiểu Mà Thôi!](#)

[Ngoại Truyện 1](#)

[Yêu Một Cô Nàng Trẻ Con](#)

[Những Năm 20 Tuổi](#)

[Duyên Số](#)

[Đừng Vội Nói Lời Chia Tay](#)

[Nếu Một Ngày...](#)

[Mình Đừng Giận Nhau Nữa Em Nhé?](#)

[Lấy Anh Em Nhé](#)

[Ngoại Truyện 2](#)

[Chúng Mình Lấy Nhau Đi](#)

[Người Đàn Ông Trưởng Thành](#)

[Những Người Đàn Ông Sẽ Giàu](#)

[Ngoại Truyện 3](#)

[Đừng Mạnh Mẽ](#)

[Ngoại Truyện 4](#)

[Phụ Nữ Là Phải Đẹp](#)

[Phụ Nữ Khi Yêu](#)

[Thật Ra, Em Cũng Chẳng Mong Gì Nhiều Đâu](#)

[Sự Khác Biệt Giữa Yêu Và Không Yêu](#)

[Bao Lâu Rồi](#)

[Ngoại Truyện 5](#)

[Phụ Nữ Và Sự Quan Tâm](#)

[Bởi Vì Vốn Dĩ Em Không Là Gì Cả](#)

[Đàn Ông Phụ Nữ Và Tình Yêu](#)

[Cô Đơn Vốn Dĩ Không Buồn, Người Ta Cố Nghĩ Nó Buồn Mà Thôi!](#)

[Một Mình Vẫn Ổn](#)

[Ngôi Im...Bình Yên Sẽ Tới](#)

[Ai Rồi Cũng Từng Trái Qua Đồi Ba Lần Như Thế](#)

[Ngày Ấy...Bây Giờ...](#)

[Ngoại Truyện 6](#)

[Những Lời Anh Nói...](#)

[Sự Im Lặng Giết Chết Yêu Thương](#)

[Ngoại Truyện 7](#)

[Có Một Kiểu Con Gái](#)

[Ngoại Truyện 8](#)

[Ngày Anh Đi](#)

[Ngoại Truyện 9](#)

[Chi Cần Từng Yêu, Khi Nhớ Lại Đều Sẽ Đau Lòng](#)

[Người Mới Của Người Cũ](#)

[Em Ổn](#)

[Học Cách Chấp Nhận](#)

[Thanh Xuân Không Trở Lại](#)

[Truyện Ngắn: Tôi Vẫn Ở Đây Đợi Em](#)

[Truyện Ngắn: Thay Đổi - Đổi Thay](#)

[Ngoại Truyện 10](#)

[Phương Ny](#)

[Mạnh Mẽ Là Biết Cách Chung Sống Với Nỗi Đau?](#)

[Không Còn Kịp](#)

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Lời Tựa

Những năm 20 tuổi

Tôi muốn mình phải là một cô gái mạnh mẽ của xã hội hiện đại.

Nhưng tiếc rằng, tôi lại là một đứa yếu đuối. Yêu rất sâu thích rất lâu và nhớ những chuyện buồn rất tốt.

LỜI TỰA :

Trong cuộc đời có một thứ gọi là " tuổi thanh xuân ". Thanh xuân của tôi không bình lặng, nó là những tháng ngày chênh vênh, chơi vơi lạc hướng.

Chú én nhỏ loạng choạng giữa đêm đông.

Không biết về đâu giữa vô tận...

Người ta nói tôi sống với cái "tôi" của mình quá nhiều nên đôi khi bị thua thiệt nhiều thứ. Nhưng tôi không quan tâm điều đó. Tuổi trẻ mà cứ làm điều mình thích, mình yêu để sau này về già còn có thứ mà nhớ lại : À, thì ra từng có một thời như thế!

Tôi- một đứa học chuyên văn nhưng không phải là đứa giỏi văn (có lẽ vậy), vì hồi còn đi học, cô chủ nhiệm công nhận. Đơn giản là tôi không thích phải viết những thứ theo khuôn khổ, phải thế này phải thế nọ. Thường thì tôi chỉ viết những thứ mình nghĩ, nó là tâm trạng của tôi, một cách thật

lòng nhất, về người mà tôi yêu , về cuộc sống của tôi, về những thứ mà tôi nhìn thấy. Và những trang sách này là tất cả điều đó, là vui buồn lẫn lộn...

Tôi bỗng nhiên nhớ một người

Đã bên tôi những năm 20 tuổi

Đã dùng thanh xuân cùng rong ruổi

Dùng hết những tháng ngày đẹp đẽ nhất cho tôi.

"Những năm 20 tuổi" đó là thời kì đẹp đẽ nhất của tuổi trẻ. Là khi con người ta dám nghĩ, dám làm và dám yêu. Chẳng sợ chông gai, chẳng sợ thất bại, cứ thế mà tiến bước. Và tôi dùng những trang sách này để lưu giữ lại những năm tháng đẹp đẽ ấy.

"Những năm 20 tuổi" có một đã giúp tôi hiểu thế nào là tình yêu. Tình yêu là khi ta bắt đầu biết thương một ai đó để rồi đến khi lại vì một người nào đó đau lòng. Thương và Đau một vòng tuần hoàn không hồi kết. Ta có thương người thì mới đau vì những gì người đối với ta. Mặc nhiên chẳng ai thừa cảm xúc để đau về một người dưng cả. Tôi biết vậy nên tôi chỉ chấp nhận nó chứ không hề bài xích nó. Vì vốn dĩ chuyện tình cảm luôn là như vậy mà.

"Những năm tôi 20 tuổi" tôi đã thương một người, thương đến đau lòng vậy đó

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Tình Yêu Thật Sự Là Gì?

Ta sẽ không thể hiểu tình yêu thật sự là gì cho tới khi ta cảm nhận được một vài thứ khác ngoài ngọt ngào và hạnh phúc. Ta cảm nhận được nỗi buồn trong mắt nhau, cảm nhận được nỗi lòng bên trong đang dậy sóng, cảm thấy mình muốn làm người sẻ chia.

Tình yêu thật sự? đó là khi bạn tìm được một người sẵn sàng chấp nhận và yêu thương tất cả những gì thuộc về bạn. Không quan trọng ở thế giới ngoài kia bạn là người như thế nào, trong mắt người khác bạn tốt xấu ra sao. dù có ai nói gì đi chăng nữa, người đó vẫn luôn xem bạn là cả thế giới này.

Tình yêu thực sự ? Không phải chỉ là nắm tay nhau và bước đi, mà là khi bản thân vấp ngã hay những lúc gặp khó khăn đối với việc bước tiếp, bàn tay nào chìa ra nâng đỡ, đôi vai nào dang rộng làm điểm tựa, tâm hồn nào muốn xoa dịu những nỗi đau.

Tình yêu thực sự, chữ "Thương" đã đong đầy hơn " Yêu " nhiều lắm!

Trót để đắm chìm hình dáng ấy vào ánh mắt, trót muốn bao bọc kiếp người ấy khỏi gió mưa, là khi trót muốn ai kia làm một nửa của đời mình.

Tình yêu thật sự, đôi khi cũng đơn giản đến bất ngờ, là khi hai người cùng nhau làm một vài công việc, cùng nhau ăn một vài món, cùng nhau đi đến một vài nơi, chia sẻ một vài câu chuyện, vài phút giây ân ái, rồi sau đó cùng khép mắt ngủ một giấc ngon lành. Còn nếu phải xa nhau, chỉ cần vài cuộc gọi hay tin nhắn mỗi ngày, đủ để biết đối phương vẫn khỏe mạnh và bình an.

Yêu xa hay yêu gần đều là yêu. Yêu ít hay yêu nhiều cũng đều là yêu. Chỉ cần thật lòng thì đó là tình yêu. Khoảng cách hay "bao nhiêu tình" người ta đều có thể khóa lấp và vun đắp nếu thật sự là muốn đặt trọn tin yêu.

Thế giới này to quá

Em chẳng muốn đi đâu

Cứ bên anh thật lâu

Cho ngày dài trôi mãi...

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Người Đàn Ông Của Em

Người đàn ông của em rất ít nói, anh ấy cũng chẳng hề biết lãng mạn gì cả. Mỗi khi em hỏi có yêu em không, chẳng nói chẳng rằng chỉ ôm em vào lòng. Ôm thật chặt. Ôm đến mức em nghẹt thở cũng không bỏ ra.

Người đàn ông của em, trong đầu chẳng có gì khác ngoài công việc. Đến ngày kỷ niệm yêu nhau cũng chẳng nhớ, thậm chí đến ngày sinh nhật em cũng còn quên. Thế nhưng lại bắt em kiên nhẫn uống thuốc hằng ngày mỗi khi em đau ốm, sợ bệnh đau đầu khiến em ngủ không đủ mỗi ngày, chỉ vì sợ em nhịn ăn để giảm béo. Người ấy bảo : ăn nhiều cũng được , béo cũng được anh nuôi!

Người đàn ông của em, có những ngày cuối tháng, tiền ăn của mình còn chẳng đủ, thế mà vẫn quyết đưa em đi ăn những món thật ngon. Để rồi tối lại làm bạn với mì gói.

Người đàn ông của em lúc nào cũng vụng về, ngốc nghếch. Anh ấy chẳng biết em thích thứ gì, mà hình như cũng chả có nhu cầu làm em vui. Nhưng chưa bao giờ anh ấy khiến em phải buồn. Lúc nào cũng nghĩ về, suy nghĩ cho em trước khi làm một chuyện gì đó. Người ấy vì sợ em buồn mà bỏ qua rất nhiều điều làm mình vui.

Người đàn ông của em, có thể tiền thì không nhiều, nhưng tình thì dư thừa. Điều quan trọng là chỉ dành cho mình em thôi. Người đàn ông của em, có đôi khi vô tâm khiến em thờ dài, nhưng sau đó sẽ dùng cả trăm ngàn yêu thương để bù đắp cho em. Người đàn ông của em, không hứa hẹn trăm ngàn

đôi lứa, chỉ có thể, từng ngày, từng ngày nắm tay em đi qua bão giông, vượt qua mây ngàn.....

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Một Người Em Yêu Thương

Có một người khiến em luôn thấy thương
Từ những điều bé nhỏ đơn giản nhất
Dành cho em một tình yêu chân thật
Đôi lúc ngô nghê nhưng em thấy ngọt ngào.
Người ấy không hứa với em trời cao
Nhưng thường cho em bất ngờ nho nhỏ
Những đêm đông trời khuya lộng gió
Có một người cho em tựa vào vai.
Cùng trải qua biết bao tháng năm dài
Người ân cần nhường nhịn và chăm sóc
Có người bên em chẳng sợ khó nhọc
Bão tố gì rồi cũng sẽ vượt qua.
Có một người với em đó là nhà
Mọi buồn vui đều sẵn sàng san sẻ
Có một người giúp em thêm mạnh mẽ

Có một người, một người em yêu thương.

Em đã yêu thương một chàng trai bình thường
Người trong những câu chữ em thường hay viết
Người mà ở nơi đây chẳng một ai hay viết
Rằng anh ấy là ai? Là kẻ như thế nào?
Anh ấy là người em vẫn thường thì thào
Em muốn thương anh bằng cả tuổi xuân son trẻ
Muốn ở bên anh dù ốm đau hay mạnh khỏe
Dù cay đắng cuộc đời vẫn nguyện nắm tay anh!
Cùng nhau bước đi dưới những ngày xuân xanh
Những ngày hạ, ngày thu rồi ngày đông lạnh lẽo
Ngày đưa trẻ như em vẫn thường hay nhõng nhẽo
Cho em ôm anh ngủ, thêm một chút nữa thôi!
Người đàn ông ấy luôn khiến em cười
Để thấy đời bình yên sau muôn vàn giông bão
Nấu cho nhau từng bữa cơm, canh, cháo
Êm ả cùng yên bình, sống đến trọn một đời.

Khi phụ nữ hỏi đàn ông một điều gì đó, đại loại như: Hôm nay anh đi với ai; Hôm nay anh đã làm gì...Thì thật ra trong lòng họ đã có sẵn câu trả lời cho riêng mình rồi. Chỉ có điều, họ muốn chính miệng người đàn ông thừa nhận điều đó mà thôi.

Đàn ông nên hiểu, phụ nữ dù có gốc gác đến đâu, cũng có thể cảm nhận được sự thay đổi từ người các anh. Rằng trên người có mùi hương lạ hay trên áo anh có vệt son môi. nhưng điểm chung của tất cả phụ nữ là luôn cố gắng tìm mọi cách để tha thứ, rồi lừa mình dối người. Bởi lòng tin của họ đặt vào đối phương quá sâu sắc đến mức cam tâm, tình nguyện chấp nhận cho đối phương thêm cơ hội để làm mình tổn thương. Nhưng nếu người đàn ông lấp liếm che giấu sự thật, điều đó sẽ chỉ càng làm cho mối quan hệ của hai người trở nên tồi tệ hơn.

Đàn ông ngu ngốc sẽ dùng những lời ngụy biện cùng dối trá để che lấp lỗi lầm. Đàn ông khôn ngoan sẽ thừa nhận và xin được tha thứ.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Đàn Bà Ghen

Đàn bà con gái khi yêu, linh cảm của họ sẽ tự nhiên trở nên rất nhạy bén. Hễ khi nào cảm thấy đối phương có dấu hiệu khác lạ hay có biểu hiện trên mức bình thường đối với người phụ nữ khác thì các cô người yêu, các bà vợ sẽ ngay lập tức mà nổi máu Hoạn Thư.

Đàn bà ghen, thật ra đó chính là họ yếu lòng nhất vì sợ rằng sẽ có ai đó thay thế được mình trong tình yêu. bởi vì quá yêu, đôi lúc lo sợ cũng là chuyện bình thường. Nhưng cái gì nhiều quá cũng không tốt. Yêu nhiều quá sẽ khiến con người ta mù quáng và ghen nhiều quá đôi khi sẽ làm phản tác dụng. Là đàn bà, ai ai cũng từng trải qua thời kì ghen tuông, ít nhất một lần. Song, không phải người đàn bà nào cũng có đủ thông minh và tinh táo để biết ghen đúng lúc, đúng người, đúng thời điểm.

Đừng bao giờ lục lọi đồ cá nhân của đối phương hay xem chi tiết các tin nhắn, điều tra các mối quan hệ của họ để rồi lại lùng sục lên mà ghen bóng ghen gió, đá thúng đụng nia...Chưa biết người ấy có ngoại tình hay không nhưng lại khiến tình yêu của chính mình rơi vào chiến tranh lạnh.

Đừng bao giờ chỉ nghe người ngoài khích bác gièm pha hay tin vào những tin đồn thất thiệt mà làm khổ người mình yêu. Chẳng phải điều quan trọng nhất trong tình yêu là sự tin tưởng lẫn nhau hay sao? Bạn không thể trói đối phương chỉ quanh quẩn ở bên bạn, cũng không thể ép họ không có bất cứ mối quan hệ xã hội nào. Thế nên, đàn bà cần phải khôn ngoan mà nhìn nhận mọi việc một cách đúng đắn.

Đừng bao giờ ghen khi bạn không có bằng chứng xác thực trong tay. Càng không bao giờ được ghen tuông một cách mù quáng mà làm âm ỉ cả lên. Đàn ông, thường rất sĩ diện, thế nên dù có ghen thế nào cũng không được làm mất thể diện của họ.

Đừng bao giờ khóc lóc âm ỉ, bôi xấu người yêu/chồng mình trước mặt người ngoài. Cũng đừng bao giờ ngu xuẩn tới mức đi đánh ghen để cho cả thiên hạ đều biết. Xấu chàng, thì hổ ai.

Hãy nhớ, người đàn bà khôn ngoan là người biết cương nhu đúng lúc. Cho dù có ghen cỡ nào cũng phải nghĩ cho mình thật bình tĩnh để phân biệt đúng sai, trái phải. Bởi vì cơn ghen của một người đàn bà thông minh là im lặng mà người khác phải run sợ. Chứ không phải là ngu ngốc mà để người khác thấy được sự ghen tức của mình qua hành động.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Phụ Nữ Thật Ra Không Khó Hiểu. Chỉ Có Đàn Ông Ngại Hiểu Mà Thôi!

Đàn ông luôn nói: Phụ nữ thật khó chiều. Nhưng thật sự thì không phải vậy.

Phụ nữ chúng tôi dễ thỏa mãn lắm! Chỉ là các anh thực không muốn tìm hiểu xem chúng tôi cần gì.

Phụ nữ chúng tôi đơn giản lắm! Thứ chúng tôi cần ở các anh người yêu, các anh chồng lại chẳng phải tiền ngập thê, bụng sáu múi, ... Mà chúng tôi cần ở các anh là sự trân thành. Dù xấu, dù đẹp các anh hãy cứ để đôi bàn tay chúng tôi được nằm gọn trong lòng bàn tay các anh, đó là bình yên.

Các anh hãy một lần anh ánh mắt qua khe ngực, quả mông cong, quá chân thon mà nhìn sâu vào ánh mắt chúng tôi, hãy hỏi người phụ nữ của anh muốn gì. Cô ấy sẽ nói cho anh về những ước muốn giản đơn của cô. Có thể nó là những cái ôm, có thể là một bữa ăn anh nấu hoặc nó cũng có thể nó là ngôi nhà và một vài đứa trẻ. Và anh sẽ cười và nghĩ chúng thật dễ thực hiện biết bao. Nhưng hình như anh chưa bao giờ để ý rằng, sau ngần ấy thời gian bên nhau chưa một lần cô được anh dắt tay qua phố đông người. Điều đó đơn giản mà anh!

Ví như ngày Valentine, phụ nữ chúng tôi chẳng cần những món quà thật to hay những bó hoa thật đắt tiền. Chúng tôi muốn các anh hãy cùng vui đùa và chăm sóc chúng tôi như những đứa trẻ. Và " hãy làm mọi thứ cùng nhau"

Sẽ chẳng có người phụ nữ nào không mim cười ngọt ngào và kéo anh vào thế giới của cô ấy khi nghe anh đề nghị như vậy. Cô ấy sẽ chẳng ngại ngần mà chạy vào phòng tắm và chờ đợi anh. Anh sẽ gọi đầu cho cô chứ? Anh sẽ sấy khô những lọn tóc cho cô chứ? Và tất nhiên cô sẽ cùng anh làm mọi việc theo một cách thú vị. Vì cô đáng yêu thế cơ mà!

Này anh!

Sao cứ phải là "Em muốn anh gì?" mà không phải "chúng ta cùng nấu ăn nhé?". Anh sẽ chẳng biết mình quyến rũ đến mức nào khi anh mặc chiếc tạp dề và đứng trong bếp đầu.

Phụ nữ dù xấu, dù đẹp, họ sinh ra là để được yêu thương. Sao các anh lại hững hờ?

Hãy để chúng tôi trở thành cô người yêu bé nhỏ cùng anh tung tăng trên phố, một người tình ngọt ngào và một người phụ nữ đắm đang trong bếp chứ đừng để chúng tôi là những người khác nhau trong những chuyện tình khác nhau. Hãy trao cho cô ấy một sự chân thành, chiều chuộng cô ấy như một đứa trẻ. Cô ấy sẽ trả lại cho anh vạn phần hạnh phúc.

Hãy tin tôi phụ nữ dễ chiều lắm

Giờ thì yêu cô ấy đi và yêu lâu vào!

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 1

Tản văn 1:

Thanh xuân em ngần lẫm

Sao để em mãi chờ

Một mình em bơ vơ chẳng lẽ anh không xót?

Tản văn 2:

Thèm lẫm một cái đan tay

Một cái ôm nhẹ vai gầy mong manh

Một cuộc tình mãi tươi xanh

Sóng to gió lớn vẫn có anh bên đời.

Tản văn 3:

Anh biết không?

Em luôn tự nhận bản thân thông minh-nhưng lại ngu ngốc trước anh.

Em luôn tự bảo mình là sắt thép-nhưng bên anh vẫn chỉ là mảnh nhựa tầm thường. Và em biết, mình cần một người có thể kìm hãm em-như anh.

Anh! khi tuổi thanh xuân đi qua, thời non dại dần biến mất, thì em-vẫn ngông cuồng mà thương anh như vậy!

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Yêu Một Cô Nàng Trẻ Con

Em trẻ con nên hay hờn hay dỗi
Khiến cho anh phải cau mặt đau đầu
Thật ra em cũng không muốn thế đâu
Chỉ là vì muốn anh quan tâm
Em vẫn biết anh thương em như vậy
Đôi lúc cáu, anh tức giận quát ầm
Nhưng sau đó lại lo lắng ân cần
Em vui lắm, khẽ cười thầm trong bụng.
Rồi nhiều lúc em suy nghĩ lung tung
Sợ mai này ta không bên nhau nữa
Và ngang ngược bắt anh phải hứa
Anh không nói nhưng ôm em vào lòng.
Dẫu biết tình yêu không chỉ một màu hồng
Nhưng em mong chúng ta được vui vẻ
Tựa vào nhau ngắm mây trời nhẹ nhẹ

Hạnh phúc là những điều thật giản đơn.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Những Năm 20 Tuổi

Một đời người, được mấy cái hai mươi năm?

Hai mươi năm đầu, là khi con người ta vẫn sống trong những mộng mơ màu hồng của tuổi trẻ. Là tham vọng từ những câu chuyện cổ tích và tin tưởng sẽ có hoàng tử hay công chúa của riêng mình, sẽ cùng mình vẽ nên một thế giới đẹp tuyệt vời và lớn lao.

Hai mươi năm tiếp theo, như chú chim non tập bay rời khỏi tổ. Bao nỗi lo toan của cuộc sống, và biết bao mối quan hệ mới, phức tạp hơn. Môi trường cũng thay đổi từng ngày, còn cuộc sống cũng gần biến đổi mà chẳng theo ý muốn của bất kì ai.

Hai mươi năm tiếp nữa, khi đã sõi đời sành sỏi là khi ta cũng kiếm được một chốn an nhàn mà đứng đỉnh ngòi phê phán về cái 20 năm trước "ông cạn, sốc nổi" hay chiêm nghiệm về cuộc đời. Rồi lại giá như có thể trở về 20 năm trước, có lẽ sẽ như thế này, như thế kia. Hai mươi năm rồi lại hai mươi năm nữa, luẩn quẩn chằm vài cái 20 đang sống tuổi hoàng tử-công chúa, luẩn quẩn khổ-vui cùng cái hai mươi cùng một người chẳng ruột thịt mà lại chọn dựa dẫm vào nhau, cùng nhìn về phía xa xăm.

Vào hai mươi cuối, cái lần cuối còn có thể đi lại gần gần những chuyến ngắn, khỏe thì hai chân, không khỏe thì kẹp thêm cây gậy lợm khộm làm dáng giàng bao điều. Dù tuổi trẻ hay trung niên, dẫu có ra sao, cũng sẽ bỏ qua hết. Chỉ giữ lại vẻ ngạo nghễ của hiểu biết về những hai mươi trước đi qua.

Còn hai mươi năm khác nếu có, sẽ ngồi hoặc nằm một chỗ an hưởng phúc phần con cháu, im lặng và chờ đợi điều gì đó sau những đám mây...

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Duyên Số

Ở đời có ai không tin vào duyên số?

Sống qua bao nhiêu năm, gặp gỡ và quen biết bao nhiêu con người, nhưng lại chẳng có ai khiến tâm hồn ta rung động. Thế rồi, chỉ một khoảnh khắc vô tình, chỉ vụt qua một ánh mắt, ấy vậy mà người lại bước vào và làm thay đổi cuộc đời ta, mãi mãi...

Đó, chẳng phải là duyên số thì có thể là gì?

Tuy nhiên, duyên số không giữ chân người ở lại, duyên số chỉ giúp cho hai con người xa lạ gặp nhau, yêu thương nhau và sự chân thành sẽ là sợi dây kết nối. Việc chúng ta gắn bó tới đâu lại là kết quả của sự cố gắng và nỗ lực không ngừng với cả hai. Bởi nhân duyên, dù có tốt tới đâu, nếu không chân thành đón nhận và cố gắng duy trì thì trước sau gì cũng trở thành dang dở.

Thật vậy, trước đây, tôi từng tin tưởng rất nhiều vào một câu nói về tình yêu: "Cái gì của mình thì trước sau gì cũng thuộc về mình. Không phải của mình thì có cố gắng thế nào cũng thuộc về người khác." Nhưng về sau, tôi chẳng thể tin vào điều đó nữa. Tình yêu cần nhiều sự cố gắng. Cố gắng cảm thông và tha thứ. Cố gắng nắm giữ và trân trọng. Cố gắng làm cho ai đó chẳng thể yêu ai khác ngoài bạn. Cố gắng để họ không biết tất cả những gì bạn cố gắng nhưng vẫn yêu bạn. "cái gì của mình thì tuyệt đối đừng để nó trở thành của người khác."

Thanh xuân tuy đẹp đẽ

Nhưng lại rất ngăn ngại

Nếu không biết trân trọng

Sẽ sớm tàn lụi thôi.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Đừng Vội Nói Lời Chia Tay

Thực ra, có được tình yêu rất dễ nhưng làm thế nào để duy trì được tình yêu ấy lại là điều vô cùng khó khăn. Bởi vốn dĩ, yêu có thể là chuyện của một người, nhưng để đi cùng bên nhau dài lâu, nhất thiết phải có sự đồng lòng của cả hai.

Trên thực tế, cặp đôi nào ít nhất cũng phải trải qua đôi ba lần hờn giận, cãi vã. Là không ai chịu nhún nhường ai, không ai chịu xuống nước. Thế rồi xa nhau. Nhưng giá lúc ấy chỉ cần hai người hạ cái tôi của bản thân mình xuống một chút, chắc có lẽ kết quả không như bây giờ. Vậy mới nói, yêu nhau, cãi vã là chuyện bình thường. Nhưng cãi xong rồi làm lành có được hay không, có hiểu nhau hơn không, có biết nhường nhịn nhận lỗi sai hay không mới là điều quan trọng.

Cũng có chút áp lực từ gia đình, từ công việc, từ mọi thứ xung quanh khiến cho bản thân thấy mệt mỏi, muốn buông xuôi. Chẳng thể chia sẻ cùng ai, cũng chẳng phải biết chia sẻ như thế nào. Không nói nhưng lại muốn đối phương hiểu được cảm giác của mình. Thật không may, vì đâu phải lúc nào họ cũng hiểu được điều đó. Vậy là một người thất vọng, buồn bã còn người kia thì thấy mệt mỏi. Chẳng thể nào tìm được điểm chung cho cả hai.

Nhiều khi, sự thất vọng từ những điều nhỏ nhặt lâu dần dồn nén lại, vô tình biến thành lỗ hổng trong lòng người. Và chỉ cần một ngọn lửa nhỏ thổi lên cũng thể làm bùng cháy cả tòa lâu đài to lớn. Những lúc như vậy, thật mong cả hai bình tâm lại, nhìn lại quãng thời gian đã cùng nhau trải qua.

Nên nhớ, để đi được cả quãng đường dài như vậy, đâu phải dễ dàng gì, chẳng lẽ lại bỏ cuộc giữa chừng vì những điều cỏn con đó hay sao?

Đừng vội vàng buông tay, khi cả hai vẫn còn yêu thương nhau rất nhiều.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Nếu Một Ngày...

Nếu một ngày ta bỗng thấy chán nhau

Không còn yêu như là ta trước đó

Hãy đặt tay lên trái tim bé nhỏ

Nhớ lại những gì đã từng trải qua.

Nếu một ngày đôi chân muốn đi xa

Đến một nơi chân trời phía trước

Thì anh ơi nắm tay ta cùng bước

Đời rộng lắm đừng để lạc mất nhau.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Mình Đừng Giận Nhau Nữa Em Nhé?

Em à, cuộc sống này gấp gấp lắm. Tại sao chúng ta cứ phải lãng phí thời gian mà để giận dỗi, để mà hờn ghen? Để cho thời gian bên nhau càng thêm ngắn lại?

Ừ thì thỉnh thoảng cũng cần cho vài ba điều xích mích cho quan hệ thêm phần kịch tính, cho tình cảm đôi bên thêm nồng nàn, sâu nặng, rồi lại vì nhau mà nguôi ngoai, vì nhau mà hàn gắn. Nhưng chúng ta đâu có đủ thời gian để cứ làm nhau tổn thương hết lần này sang lần khác.

Nhất là khi nóng giận, chúng ta rất dễ làm tổn thương đối phương. Cứ mang tâm trạng nặng nề ra so đo, rồi bắt đối phương phải hiểu hay chì chiết họ bằng những lời lẽ khó nghe. Mặc dù có thể là vô tình, nhưng ta đã đóng một chiếc đinh vào rất sâu trong lòng của người kia. Đóng thì dễ mà đâu biết muốn gỡ ra khó vô cùng. Kể cả khi có vỡ được, chiếc đinh không còn nhưng cái lỗ thì sẽ không bao giờ biến mất.

Vậy nên, chúng ta đừng có như vậy nữa có được không em? Cái gì bỏ qua được thì hãy bỏ qua. Chuyện gì quên được thì hãy quên đi nhé.

Yêu em!

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Lấy Anh Em Nhé

Lấy anh đi em nhé

Anh chẳng có gì đâu

Một tình yêu dài lâu

Cho đến khi đầu bạc.

Chúng mình cùng ca hát

Tựa đầu ngắm bình minh

Hay những khi hoàng hôn

Nhìn mặt trời xuống núi.

Anh sẽ làm em vui

Không để em phải khóc

Không để em mệt nhọc

Thế nên lấy anh đi.

Em khúc khích cười khi

Gật đầu: Em đồng ý

Nắm tay ta đồng ý

Trọn đời này bên nhau.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 2

"Đi với anh"

"Đi đâu?"

"Chúng ta đi đăng ký kết hôn".

Ngày hôm đó là một ngày thật đẹp, đẹp đến động lòng người. Đẹp như cái ngày anh bước vào cuộc đời tôi vậy. Tôi chưa bao giờ thấy mình hạnh phúc như thế. Tất cả tôi thắc mắc chính là... Rèm cửa nhà "chúng tôi" sẽ có màu gì?

Nắm chặt tay đi qua đoạn đường dài

Hai con người hai trái tim khờ dại

Ở bên nhau chẳng cần biết ngày mai.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Chúng Mình Lấy Nhau Đi

Hay là chúng mình lấy nhau đi
Trước sau gì cũng về chung một chỗ
Điện nước tăng, giá xăng thì đắt đỏ
Lấy nhau về, chẳng phải đỡ hơn không?
Chờ một ngày trời đẹp xanh trong
Chúng mình cùng kết hôn em nhé
Rồi sau đó em sẽ là mẹ
Của vài ba đứa trẻ thật đáng yêu.
Và chúng ta sẽ yêu thương nhau nhiều
Trong ngôi nhà đầy tiếng cười rộn rã
Chỉ nghĩ thôi cũng thấy bình yên lạ
Một gia đình nhỏ với hạnh phúc to to.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Người Đàn Ông Trưởng Thành

Trên đời này, chẳng có một người đàn ông nào không ham chơi cả. Thậm chí tôi có thể khẳng định chắc chắn điều ấy. Nhưng đến một độ tuổi nào đó, khi người đàn ông trở nên chững chạc hơn, họ sẽ tự biết điểm dừng và cần một bến đỗ bình yên. Đó cũng là lí do phụ nữ, lấy được những người đàn ông trưởng thành thường sẽ hạnh phúc hơn.

Đàn ông trưởng thành, có lẽ là khoảng khi họ ba mươi. Ấy là thời điểm một người đàn ông đã có một chỗ đứng, một sự nghiệp vững chãi của riêng mình. Tiền tài, địa vị và nhân cách cũng đã được khẳng định. Để có một gia đình êm ấm, hạnh phúc, phụ nữ, đâu cần gì nhiều hơn thế?

Không ít hơn một lần tôi cảm thấy ghen tị với những vợ của các anh cùng công ty, họ luôn được chồng yêu chiều, nhún nhường, thậm chí là "sợ". Sếp của tôi thường nói: Đàn ông trưởng thành vốn dĩ không hề sợ vợ. Họ nhún nhường vợ chỉ đơn giản là vì họ biết yêu thương và trân trọng những gì mình đang có...

Là phụ nữ, ngay từ khi sinh ra vốn dĩ đã thiệt thòi và khổ nhiều lắm rồi, nếu như lấy một người chồng vũ phu, tệ bạc hay không có ý chí, thì phí cả một đời người!

Ngắm lại bản thân mình, không biết bao giờ mình mới tìm được một người biết nghĩ được như thế...

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Những Người Đàn Ông Sẽ Giàu

Đã bao giờ bạn hỏi tại sao phụ nữ lại không ngừng so sánh người đàn ông này với những người đàn ông khác? Tại sao lại càng ngày càng có nhiều người phụ nữ ham hư vinh tới vậy? Sự thật thì giàu có và sung sướng, ai chẳng thích, tuy không phải quá phụ thuộc vào tiền của nhưng phụ nữ ngày nay đã biết sống thực tế hơn rất nhiều. Phải! Là thực tế chứ không phải thực dụng.

Xét trên phương diện vật chất, phụ nữ cuối cùng chỉ có hai mẫu đàn ông lý tưởng cho cuộc đời mình. Thứ nhất: Người đàn ông giàu có. Thứ hai: Người đàn ông sẽ giàu - đó là những người có khao khát làm giàu và luôn nỗ lực vì khao khát đó. Ừ thì như bạn thấy đấy, đời không ban phúc cho những người đàn ông nghèo. Nghèo về tiền bạc, vật chất đã đành nhưng tệ hơn nữa là nghèo khát vọng, nghèo ước mơ, nghèo tự tin, thì vớt. Hãy suy nghĩ thực tế một chút, ở giữa cuộc đời này, ai cũng phải cần tiền để sống. Đâu ai sống được nếu chỉ có tình yêu? Một chuyện tình sẽ chỉ hạnh phúc nếu nó đem đến động lực cho cả hai xây dựng một cuộc sống đầy đủ về tình cảm và vật chất.

Trong cuộc sống gia đình, nếu thiên chức của người phụ nữ là làm mẹ thì thiên chức của người đàn ông ngoài việc giúp đàn bà trở thành những người mẹ thì còn phải là chỗ dựa vững chắc cho họ trên cả phương diện vật chất lẫn tinh thần.

Vì vậy, đã là đàn ông thì bạn không được phép cho mình nghèo. Nếu như không giàu, ít nhất cũng phải là người đàn ông sẽ - giàu.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 3

Phụ nữ, thực tế không phải ai cũng ham tiền tài vật chất, đôi lúc họ chỉ cần một người yêu thương họ chân thành mà thôi. Có thể bạn không tin, nhưng sự thật là như vậy đấy. Phụ nữ hiện đại ngày nay ai cũng có khả năng kiếm tiền và tự nuôi bản thân mình mà không cần sự dựa dẫm vào bất kì người đàn ông nào khác - vì tiền.

Phụ nữ, họ có thể yêu bạn vô điều kiện, khi bạn mới chỉ là một chàng trai trẻ trong tay chẳng có gì. Họ có thể ở bên bạn, chịu khổ cùng bạn, chờ đợi bạn, chỉ cần bạn không phụ họ.

Phụ nữ, họ có thể chấp nhận thiệt thòi, dành tất cả mọi thứ tốt đẹp nhất mà họ có được - cho bạn, là tình yêu, là niềm tin, là hi vọng, chỉ cần bạn thật lòng với họ.

Phụ nữ, không cầu mong điều gì cao sang, đôi lúc, thứ họ muốn lại rất bình dị, giản đơn. Một mái ấm, một người đàn ông, một tình yêu và một hạnh phúc...

Đàn ông nên nhớ, chỉ cần bạn chân thành, họ sẽ trao cho bạn chân tình.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Đừng Mạnh Mẽ

Bão đi qua, rồi bình yên cũng đến
Nên đừng gắng mạnh mẽ nữa được không?
Những niềm đau em giấu ở trong lòng
Hãy sẻ chia cùng anh để gánh vác .
Không phải ai cũng giống như "ai" khác
Sẽ tiếp tục lại làm em tổn thương
Em biết mà, bên ngoài lắm gió sương
Nên thôi cứ dựa vào anh em nhé?
Chẳng cần phải gồng mình lên mạnh mẽ
Vì bên em đã có anh đây rồi
Buồn tủi ấy cứ để gió cuốn trôi
Từ nay em nhất định sẽ hạnh phúc
Cuộc đời mệt lắm anh ơi,
Hay mình bỏ hết rồi về với nhau?

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 4

Phụ nữ chung quy vẫn là những cánh hoa đung đưa trước gió - nhỏ bé, mong manh và yếu đuối! Điều mà họ cần đôi khi đơn giản chỉ là một bờ vai để dựa vào mà khóc cho vơi hết đi những đau khổ trong lòng. Một người khiến họ đủ tin tưởng, đủ yêu thương, một người mặc cho họ gàn dở thế nào cũng không chê trách. Để mà có thể tỉ tê rằng: Em mệt! Rất là mệt! Hoặc chỉ để lặng im mà mặc niệm những nỗi buồn lòng khó thể tâm sự cùng ai...

Chỉ đơn giản vậy thôi, thế nhưng đôi khi lại rất khó.

Tôi không cần sáng tối kề bên nhau, rồi nhìn nhau chỉ thấy chán ghét. Tôi muốn yêu thương ai đấy với tâm hồn đã cũ nhưng chân thành, đã từng đổ vỡ nhưng điềm tĩnh, thành khẩn mà không quá khích. Cứ yêu là vì yêu, vậy thôi!

Bình yên là khi được ở bên anh

Dù nắng dù mưa, vẫn thấy ngọt lành

Dù giông dù bão, cũng chẳng e sợ

Bão qua rồi, mây trời lại trong xanh.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Phụ Nữ Là Phải Đẹp

Phụ nữ không phải ai sinh ra cũng phải xinh và đẹp. Cơ bản như tôi - tôi không xinh nhưng tôi luôn cố gắng để khiến cho mình đẹp. Mỗi khi thức giấc tôi đều ngắm nghía bản thân mình trong gương và mỉm cười thật tươi. Cô gái trong gương hạnh phúc với nụ cười híp mí, cùng cái bọng mắt to đùng vì đêm qua khóc lạt nhà nhưng lại rạng ngời và yêu đời đến lạ. Và tôi tin rằng, phụ nữ ai cười cũng đẹp. Không xinh đẹp nên chả có tội gì mà không cười. Mỗi ngày tôi đều học cách tự yêu bản thân mình bằng những nụ cười.

Đôi khi một vài cái mụn cũng làm tôi ăn không ngon. Vì tôi thấy thật tồi tệ nếu như ngay cả khuôn mặt của mình còn không chăm lo được thì đừng đòi hỏi ai chăm lo cho mình và đừng nghĩ sẽ lo được cho ai. Muốn yêu người hãy học cách yêu mình. Phụ nữ thường quên điều này!

Phụ nữ không phải ai sinh ra cũng thông minh. Và trước khi làm một người phụ nữ thông minh thì họ là một cô gái khờ dại. Mà phụ nữ sợ nhất là đánh đổi ngây dại. Nhưng biết sao khi muốn bay ắt phải chui ra khỏi kén.

Phụ nữ - yêu nhiều cũng được, ít cũng được, chỉ cần không bị lụy là được. Mạnh mẽ cũng được, yếu đuối cũng được, chỉ cần không ỷ lại là được.

Phụ nữ - nên hiểu biết. Một người phụ nữ thông minh ắt hẳn sẽ biết cách biến mình ngây thơ như một cô gái.

Vậy nên là phụ nữ - buộc phải đẹp và hiểu biết.

Thêm nữa: Phụ nữ đẹp thì không ăn được nhưng xấu thì ăn mất ngon.
Nên cố mà đẹp - đẹp chứ không đơn thuần là xinh.

Vì mình yếu đuối quá

Không đi hết nỗi buồn

Vì mình thương quá nhiều

Nên lệ hoài cứ tuôn.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Phụ Nữ Khi Yêu

Phụ nữ, dù ra đường mạnh mẽ ra sao, có gai góc đến cỡ nào, thì khi đứng trước người đàn ông mà mình yêu thương, vẫn chỉ như một chú mèo nhỏ yếu đuối cần được chăm sóc và chở che.

Phụ nữ, một khi đã yêu sẽ lạ lẫm. Chỉ cần một tin nhắn quan tâm hỏi han xem họ đang làm gì, đang ở đâu, hay một câu "anh yêu em", "anh nhớ em" thôi cũng đủ làm cô ấy mỉm cười cả ngày không dứt.

Phụ nữ, một khi yêu sẽ lạ lẫm. Họ sẽ muốn cho cả thiên hạ biết được rằng họ đang hạnh phúc cỡ nào. Và họ cũng sẽ không ngần ngại khoe với tất cả mọi người về một nửa kia của mình với một niềm hãnh diện khôn xiết, như thể chàng trai đó là người đàn ông tuyệt vời nhất thế gian.

Phụ nữ, một khi yêu, thường rất đa cảm. Hễ như đối phương có điều gì khác thường, họ sẽ không ngừng suy nghĩ và suy diễn. Chỉ cần đối phương không gọi điện cho cô ấy hàng ngày, không nói những câu từ yêu thương, không quan tâm đến cô ấy, thế là cô ấy sẽ cho rằng, đàn ông không còn yêu mình nữa.

Phụ nữ, một khi yêu, tâm tính sẽ trở nên nhạy cảm hơn rất nhiều. Họ dễ dàng ghen tuông khi thấy người đàn ông của mình nói chuyện, hay mỉm cười với cô gái khác. Họ chỉ muốn giữ những đặc quyền ấy cho riêng mình. Phụ nữ khi yêu, sẽ trở nên ích kỉ hơn.

Phụ nữ khi yêu, thường có một tật xấu, đó chính là tò mò. Họ kiên quyết muốn tìm ra sự thật nhưng cuối cùng lại tự chuốc lấy đau khổ.

Nhưng phụ nữ khi yêu, thường rất hay mù quáng. Họ dễ dàng đánh lừa chính bản thân mình. Cố gắng tìm đủ mọi lý do để tha thứ cho người làm tổn thương mình. Chỉ vì họ đã yêu.

Thế mới nói, phụ nữ, dù có lý trí cỡ nào, khi yêu cũng tự biến mình trở nên thật ngu ngốc.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Thật Ra, Em Cũng Chẳng Mong Gì Nhiều Đâu

Thật ra, em cũng chẳng mong gì nhiều đâu. Không cần quá nhiều tin nhắn dồn dập, chỉ cần mỗi khi rảnh rỗi anh sẽ nhớ đến em, sẽ hỏi thăm em đang làm gì, đã ăn uống chưa, mỗi việc vẫn ổn cả chứ.

Thật ra, chỉ cần mỗi lần anh đi đâu đều nói với em một tiếng. Anh biết đấy, tính em vốn dĩ hay suy nghĩ linh tinh, nếu như không liên lạc được với anh, em sẽ rất lo lắng. Hay khi người khác hỏi em anh đang ở đâu, em biết nói gì bây giờ? Khi mà đến người yêu mình, em thậm chí cũng không biết?

Thật ra, không cần phải cả ngày kè kè bên nhau khiến cho mỗi lần nhìn thấy nhau lại thêm chán ghét. Chỉ cần sau mỗi ngày dài mệt mỏi, chúng ta sẽ dành cho nhau những cuộc điện thoại thủ thủ, chia sẻ cho nhau những bận bịu thường nhật và xoa dịu bao sóng gió cuộc đời.

Em chẳng cần anh phải đưa em đến những nhà hàng sang trọng mỗi khi chúng ta hẹn hò. Ăn đâu cũng được, ăn món gì cũng được, chỉ cần có anh ở bên thế là được.

Mỗi dịp lễ, không cần anh phải tặng em những bó hoa đắt tiền hay gom góp tiền tặng em những món quà xa xỉ để rồi sau đó trong lòng kêu oán oán trách trách. Chỉ cần một bông hoa nhỏ nhưng thật tâm hay đơn giản chỉ là những cái ôm, cái hôn ngọt ngào, chắc chắn em cũng sẽ hạnh phúc. Bởi những món quà xa xỉ ấy, nếu muốn, em có thể tự mua cho mình mà không cần ai phải tặng. Anh cho em tình yêu là được, còn mọi thứ cứ để em tự mua.

Chúng ta cũng không cần phải khóa chặt bầu trời của nhau, không hỏi han nhau quá sâu nhưng nhất định không được để cho nhau cảm thấy chỉ có một mình. Bởi vì người ta ở bên nhau là vì cảm thấy cô đơn, nhưng nếu đã bên nhau rồi mà vẫn thấy cô đơn, thử hỏi tình yêu còn nghĩa lý gì?

Thật ra, em cũng chẳng mong gì nhiều đâu. Chỉ mong rằng anh có đủ kiên nghị và vững chãi để em có thể dựa dẫm giữa cuộc đời chông chênh này. Không cần anh nói những lời sáo rỗng, chỉ cần khi em mệt mỏi, cứ lặng yên và ôm em thật chặt. Chỉ như thế thôi cũng đủ khiến em nhẹ lòng.

Thật ra, em muốn anh hiểu, đưa con gái cứng miệng nhưng yếu lòng như em, luôn muốn được anh yêu thương. Mỗi khi em giận hờn vu vơ, em gây sự vô cớ chỉ là vì em muốn anh quan tâm em nhiều hơn thôi. Những lúc như vậy, anh sẽ đưa tay kéo em về, chứ không phải mặc kệ, em thế nào cũng được.

Thật ra, khi em chọn cách im lặng, là lúc trái tim em tổn thương nhiều lắm đấy. Nhưng chỉ cần một tin nhắn xin lỗi hay một cuộc điện thoại nói "anh sai", em sẽ mềm lòng mà quên hết những chuyện không vui đó rồi trở lại cô gái hay cười đáng yêu của anh ngay thôi.

Thật ra, em vốn không phải là một đứa ngốc nghếch nhưng từ khi yêu anh em lại trở nên như vậy đấy. Mọi lời nói của anh, chẳng cần biết có đáng tin hay không, chỉ vì em muốn tin nên em sẽ tin vô điều kiện. Dù có tự lừa dối người, vẫn quyết định cùng anh tiếp diễn vai trò ấy.

Thật ra..thật ra cũng không sao cả, bởi vì em đã quá yêu anh mất rồi.

Bởi vì đã trót thương anh

Vui buồn, sướng khổ cũng đành, không buông.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Sự Khác Biệt Giữa Yêu Và Không Yêu

Phụ nữ cho dù thông minh tới cỡ nào khi yêu đều sẽ khờ dại giống nhau.

Họ có thể cố chấp yêu cho dù đối phương không hề đoái hoài tới.

Họ có thể cố chấp tin tưởng mặc dù biết không thể tin tưởng.

Họ cũng có thể cố chấp mà quên đi tất cả những tổn thương đối phương "trao tặng" dù cho đã phải trải qua đau đớn ra sao. Họ vẫn chấp nhận, đơn giản là vì họ đã yêu.

Nhưng mà một sự thật mà họ không bao giờ chịu hiểu rằng, nếu người đàn ông ấy yêu họ, anh ta sẽ chẳng bao giờ nhẫn tâm khiến họ trở thành như vậy.

Nếu anh ta yêu họ, sẽ chẳng bao giờ muốn họ phải rơi nước mắt.

Nếu anh ta yêu họ, anh ta sẽ tự giác thay đổi vì họ chứ không phải chờ họ khóc lóc, cầu xin sự thay đổi.

Và nếu anh ta làm những điều như vậy thì vốn dĩ họ chỉ là một người ngang qua cuộc đời anh ta, là một trong những sự lựa chọn không quan trọng của anh ta mà thôi.

Tôi không hề biết nước mắt lại là thứ dễ dàng rơi đến vậy cho đến khi tôi yêu người. Và chỉ cần nhớ đến người thôi, không cần nheo mắt, chúng cũng tự biết cách lăn dài xuống má.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Bao Lâu Rồi

Đã bao lâu rồi mình không nắm tay nhau

Vì những chuyện đâu đâu mà người hờn kẻ dối

Em im lặng không nói

Anh cũng chẳng quan tâm

Một mình em âm thầm

Chìm trong chuỗi nước mắt.

...

Bao lâu rồi lạnh nhạt?

Không còn ôm khi ngủ như trước kia

Không thủ thỉ cũng chẳng vỗ về

Đêm đang ngắn bỗng thành dài vô kể.

...

Bao lâu rồi anh nhỉ?

Không đi cùng nhau dưới những cơn mưa

Không chờ đợi, không kẻ đón người đưa

Bao lâu rồi chúng ta quên lời hứa?

Bao lâu rồi không ai cần ai nữa?

Bao lâu rồi đã bao nhiêu lâu rồi?

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 5

1. Phụ nữ hiện đại ngày nay ai cũng đều độc lập, mạnh mẽ. Họ tự làm ra tiền và tự chi trả cho những nhu cầu của bản thân. Giỏi giang là thế, độc lập là thế, ấy vậy mà vẫn có những người phụ nữ ra đường cao sang, được người khác trọng vọng, nể phục nhưng tối về đến nhà vẫn chịu đựng sự coi thường, mắng nhiếc, vũ phu của chồng...

Lại có những người, tuy chỉ làm những công việc nhỏ bé, thậm chí chỉ là một cô giúp việc nhưng bao nhiêu năm, vẫn luôn được chồng đưa đi đón về, lúc nào cũng sợ vợ khổ, sợ vợ suy nghĩ nhiều, sợ vợ bị người khác bắt nạt. Người phụ nữ ấy, trên môi chưa bao giờ tắt đi nụ cười...

Hóa ra, chẳng biết cô ấy giàu có thành đạt tới đâu hay thậm chí là xinh đẹp cỡ nào, phụ nữ có thể trở thành bà hoàng hay một cô nô tì, vốn dĩ chỉ là do cách người đàn ông của cô ấy đối xử với cô ấy mà thôi.

2. Cho đến khi bạn nhìn thấy một cô gái khóc, bạn sẽ nhận ra nước mắt của con gái thật không giới hạn. Cô ấy sẽ khóc không ngừng và suy nghĩ rất nhiều chuyện để rồi tiếp tục khóc. Khi cô ấy cảm thấy thông suốt và ngừng lại thì cô ấy đã quá mệt mỏi rồi.

Thật ra điều cần làm chỉ là cho cô ấy một bàn tay.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Phụ Nữ Và Sự Quan Tâm

Đừng bao giờ nhắn quá ba tin, gọi quá ba lần, đợi quá ba lần.

Nên nhớ, trong một cuộc tình, chẳng có sự chờ đợi nào thấp hèn đến thế đâu!

Đàn ông khi mà rảnh rỗi quan tâm bạn, họ sẽ tự tìm đến bạn. Đàn ông bạn rộn thì bạn phiền anh ta làm gì?

Đàn ông khi rảnh rỗi mà không thêm để ý tới sự quan tâm của bạn, bạn còn trông đợi ở anh ta điều gì?

Phụ nữ nên hiểu, nếu như đàn ông thật sự yêu người phụ nữ, họ sẽ không để cô ấy phải chờ đợi trong vô vọng. Cho dù bạn rộn hay xa cách đến đâu sẽ cho cô ấy cảm giác được quan tâm.

Nhưng nếu như người đàn ông không yêu người phụ nữ, phụ nữ sẽ chỉ xếp sau bạn bè người ta hay phía sau những cuộc vui không thể từ bỏ. Là khi khoảng trời riêng người ta giữ lại quá lớn, chỉ có thể đứng từ xa nhìn về. Khi người ta không yêu, cho dù bạn có quan tâm cỡ nào, chờ đợi họ ra sao, đang lo âu hay buồn bã, họ cũng sẽ không để tâm, không màng tới. Bởi vốn dĩ, trong mắt họ, bạn chẳng là gì cả.

Khi một người đàn ông không yêu mình, thực ra trong lòng phụ nữ vẫn luôn biết rõ, chỉ là họ vẫn cố chấp lừa mình dối người mà thôi. Thế nhưng, vì một người như thế, có đáng hay không?

Sự thật thì, trên đời này, chỉ có những cô gái đối xử với đàn ông một cách坦然 nhiên điềm tĩnh mới có thể tự quyết cho hạnh phúc cho đời mình. Còn những cô gái tự nghĩ tới đàn ông là cuống quýt mê mải, yêu một mù quáng mà ngu ngốc thì suốt đời chỉ chạy theo làm cái bóng sau lưng họ mà thôi.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Bởi Vì Vốn Dĩ Em Không Là Gì Cả

Có một sự thật em cần phải chấp nhận rằng, nếu người ta thương em thì dù cho có bận đến đâu đi chăng nữa cũng sẽ không để em phải đợi hoặc ít nhất người ta cũng sẽ cố gửi một tin nhắn kêu em đợi.

Nếu người ta thương em, người ta sẽ xem em là đặc biệt và không nói chuyện hay tán tỉnh những cô gái khác.

Nếu người ta thương em thì dù ở đâu cũng sẽ chạy đến bên em, sẽ không để em phải một mình.

Nếu người ta thương em, người ta sẽ không ngần ngại thể hiện tình cảm ra bên ngoài, chẳng phải ngại ngùng hay giấu giếm với bất kì ai hết.

Nếu người ta thương em, thì cho dù em có nói nhảm ra sao, người ta vẫn sẽ chú tâm lắng nghe mà chẳng hề than phiền.

Nhưng nếu người ta không làm gì cho em hết, thì chúc mừng, em chẳng là gì cả!

Người ta nói, để duy trì một tình yêu, cần có sự cố gắng đến từ cả hai phía. Thế nên, đừng cố gắng vun đắp, vì chỉ mình em thì mãi mãi không bao giờ đủ.

Đừng coi ai đó là cả thế giới, vì chỉ mình em mới yêu họ đến thế thôi.

Cái niềm tin nó cũng mong manh lắm, như tấm gương một khi đã vỡ đi thì dù có hàn gắn cũng vẫn đầy vết nứt. Em cũng nên cho chính mình cơ

hội đi, cơ hội để chính em giải thoát, cơ hội để em sống nhẹ nhõm hơn. Đừng cứ cho họ cơ hội hết lần này đến lần khác, trong khi người ta không biết trân trọng.

Em thật ngốc.

Nếu họ yêu em, thì họ đã vì em mà cố gắng.

Nhưng bởi vì...

Trong trái tim họ, có em cũng được, không có em cũng chẳng sao.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Đàn Ông Phụ Nữ Và Tình Yêu

1. Thói quen xấu của phụ nữ là rất hay tưởng tượng và ngộ nhận. Thế nên đừng dụi dàng với họ, đừng quan tâm tới họ cũng đừng lo lắng cho họ nếu bạn không có ý định làm như thế cả đời.

2. Khi bạn kêu đói, rất nhiều người có thể nói với bạn: "Em ăn gì đi". Nhưng không phải ai cũng sẵn sàng mua đồ ăn mang đến cho bạn.

3. Người đàn ông thật sự yêu bạn, là người mà cho dù cả thế giới quay lưng lại với bạn, thì đôi bàn tay ấy vẫn luôn nắm chặt lấy tay bạn, ấm áp, chắc chắn và không buông kể cả giây phút cuối cùng.

4. Đàn ông luôn thích những người phụ nữ nghe lời, nhưng khi yêu họ lại thích nghe lời người phụ nữ mà họ thích. Phụ nữ luôn có quyền lực ở thời điểm nhất định, nhưng đàn ông lại là người quyết định khoảng thời gian ấy có hiệu lực đến bao lâu.

5. Phụ nữ có một tật xấu đó chính là tò mò. Họ kiên quyết muốn tìm ra sự thật, nhưng cuối cùng lại tự chuốc lấy đau khổ. Vậy mới nói, phụ nữ muốn sống tốt, những điều cần biết chỉ nên đếm vừa một bàn tay. Hiểu càng nhiều, tổn thương càng lớn.

6. Cơn ghen của một người phụ nữ thông minh là im lặng mà người khác phải run sợ. Chứ không ngu ngốc để người khác thấy được sự ghen tức của mình qua hành động.

7. Phụ nữ thông minh là người biết yêu đúng mức, mạnh mẽ đúng lúc và không bao giờ van xin tình yêu của bất kì gã đàn ông nào.

8. Điều ngu ngốc lớn nhất của người phụ nữ là nghĩ tình yêu của mình có thể cảm hóa được người mình yêu.

9. Đáng thương nhất của người phụ nữ là tha thứ nhưng vẫn tiếp tục bị lừa dối như một con ngốc.

10. Phụ nữ thường hay buồn vì những điều nhỏ nhặt. Lâu dần tích tụ lại biến thành nỗi thương tâm.

11. Đằng sau người phụ nữ đang khóc là một gã đàn ông không biết mình sai ở chỗ nào.

12. Nếu thực sự yêu bạn, hẳn ta sẽ tự biết cách liên lạc với bạn, hoặc dù ở xa, hẳn vẫn luôn cho bạn cảm giác ở gần bên, bảo vệ cho bạn. Còn nếu hẳn làm điều ngược lại, thì cũng đến lúc, bạn phải...Tự hiểu rồi đấy.

13. Chẳng có lí do gì một thằng đàn ông có thể từ bỏ thứ mà anh ta gọi là "yêu" một cách nhanh đến vậy. Trừ khi anh ta có một người khác để quan tâm hơn, để vui vẻ hơn.

14. Khi một mối quan hệ đang nhạt dần đồng nghĩa với việc, có một mối quan hệ khác đang đậm dần lên.

15. Xa xôi nhất không phải khoảng cách địa lý mà là ở lòng người. Đó là khi tôi đứng đây - ngay sau người, rõ ràng chỉ cách nhau chưa đến vài bước chân nhưng đưa tay ra lại không thể chạm tới, không có cách gì chạm vào được nữa.

16. Yêu một người nào đó chưa bao giờ là sai. Điều sai duy nhất là yêu phải một người mà trong tâm họ, chưa bao giờ có mình.

17. Yêu là cho người đó quyền làm tổn thương mình, và ngớ ngẩn tin là họ sẽ không bao giờ làm thế.

18. Sai lầm của phụ nữ là để nỗi nhớ lấn át lý trí, để cho đối phương biết họ yêu bản thân họ nhiều như thế nào, để rồi bất giác một ngày sự tồn tại bị lãng quên không thương tiếc.

19. Mạnh mẽ không phải là không bao giờ khóc. Mạnh mẽ là khóc xong phải tự biết lau khô nước mắt cho mình.

20. Phụ nữ, một khi đã tìm được cách ép mình mạnh mẽ thì khi đó họ đã chẳng trông mong gì cái gọi là yêu thương từ người đàn ông nữa rồi.

21. Đã là phụ nữ thì phải biết cách làm cho mình đẹp hơn người yêu mới của người yêu cũ và người yêu cũ của người yêu mới.

22. Phụ nữ, nhất định phải có một công việc riêng của mình, cho dù là kiếm được ít hay nhiều. Đừng bao giờ ỷ lại hay dựa dẫm vào bất kì người đàn ông nào. Hãy nhớ bạn có thể ở bên người ta vì tiền thì cũng có thể rời xa người ta vì tiền. Vậy nên, phụ nữ là phải độc lập.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Cô Đơn Vốn Dĩ Không Buồn, Người Ta Cố Nghĩ Nó Buồn Mà Thôi!

Nếu như để so sánh tôi sẽ nghĩ cô đơn giống như là thuốc lá, là rượu, và cũng như cà phê vậy. Lần đầu tiên thấy cô đơn chắc chắn là cảm giác đắng ngắt, khét lẹt và cũng chẳng ngon lành gì. Ấy vậy mà có một ngày tôi chán những thứ ngọt ngào bề ngoài để tìm đến những thứ đắng ngắt ấy trong một góc chỉ có mình tôi thôi.

20 tuổi - tôi thực sự cảm thấy trống rỗng. Tôi nép mình vào góc tường lạnh ngắt cùng tiếng thốn thức thật khẽ của tuổi trẻ. Tôi thấy mình vô định trong những bước chân thật gấp gáp của xã hội. Tôi cho phép mình cô đơn như thế. Tôi thấy nghiệm cái cảm giác một mình như thế. Đó là khoảnh khắc tôi sống thật với bản thân mình nhất. Tôi có thời gian sắp xếp lại những mảnh ghép trong cuộc sống của mình, lên kế hoạch cho những dự định, vẽ ra viễn cảnh cùng người ấy sau này. Tôi không hề buồn như tôi vẫn nghĩ.

Vì vậy cô đơn không có gì đáng sợ. Bởi ẩn sau cái đắng ngắt đầu lưỡi lại là cái vị ngọt ngào, nồng nàn của tuổi trẻ. Hãy cho mình cái thời gian cô đơn để hiểu bản thân mình hơn.

Cô đơn vốn dĩ không buồn, người ta cố nghĩ nó buồn mà thôi!

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Một Mình Vẫn Ổn

Anh không thể tin rằng mình từng có một khoảng thời gian khó khăn, đau khổ vì một người mà anh tin rằng họ sẽ đi với anh đến cuối đời, yêu và chỉ yêu một mình anh. Thời gian đó, thậm chí anh còn dùng đến cả bia rượu và thuốc lá để quên đi cay đắng mình đã trải, nhưng đáng ghét thay anh không nghiện.

Người ta nói, khi quen rồi tự khắc sẽ không còn lạ nữa. Và rồi anh cũng không còn buồn nữa. Và rồi anh dần nghiện sự cô đơn, nghiện được ở một mình.

Hai mươi mấy tuổi, nhưng cảm thấy bản thân mình đã quá già. Có lẽ cũng chính là do tâm hồn mình đang trở nên cằn cỗi. Là khi anh thấy mình nghiện cô đơn đến mức trở nên chán ghét sự hạnh phúc, sự ngọt ngào giả tạo và chai sạn với những phù phiếm ngoài kia.

Đã qua rồi cái thời ngồi ôm nỗi buồn gặm nhấm đến chán chê mệt mỏi. Anh học cách tự mình vượt qua mọi chuyện. Cảm xúc là riêng của bản thân anh. Tại sao lại khiến nó phụ thuộc vào một ai đó khác?

Một mình, vậy mà ổn, vậy mà anh trưởng thành hơn, vậy mà anh biết thương bản thân mình hơn trước.

Một mình, là cô đơn, chứ không phải đơn độc

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngôi Im...Bình Yên Sẽ Tới

Em đã khác rồi anh có thấy không?

Chẳng sợ mùa đông cô đơn lạnh giá

Hay những khi gió mùa đến nghiêng ngả

Đã thôi cần lắm một bàn tay.

Thôi tự ru mình, bằng những cơn say

Hay loay hoay vá trái tim đã vỡ

Em mạnh mẽ đi qua miền thương nhớ

Thôi ngốc nghếch mà chờ chờ mong mong

Em đã khác rồi anh có thấy không?

Thôi không khóc giữa phố đông tấp nập

Thôi nửa đêm chợt giật mình tỉnh giấc

Em tự mình tìm cho mình an nhiên.

Em của bây giờ chẳng giữ muện phiền

Em của bây giờ thương em nhiều lắm

Sau bão giông, bầu trời lại phẳng lặng

Em học cách sống cho mình em thôi.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ai Rồi Cũng Từng Trải Qua Đôi Ba Lần Như Thế

Ai rồi cũng trải qua ít nhất một lần cái cảm giác bị bỏ rơi để rồi hụt hẫng. Đó là khi cả thế giới đẹp đẽ trước mặt trong phút chốc bỗng dừng sụp đổ. Mọi cảm xúc không có gì để bám víu. Rồi chạnh lòng thấy mình như thể đang lạc lõng giữa cả thế giới. Người thì đông mà không một ai cho ta cảm giác thân thuộc.

Thế rồi cổ họng nghẹn lại, môi cắn chặt để nước mắt đang trực sẵn không được trào ra.

Lâu dần, tôi thậm chí đã quen với cái thế giới chỉ có một mình này. Nhưng tôi lại là một người đa cảm. Thế nên thường có cảm giác như bản thân mình vô nghĩa, không một ai để ý, không một ai yêu thương. Cái cảm giác ấy cứ như liều thuốc độc, giết chết con người tôi mỗi ngày, từ trong tâm.

Có quá nhiều thứ dồn nén trong lòng, chẳng thể chia sẻ với ai mà thực tình cũng chẳng biết phải nói thế nào nữa. Khi mà người lạ thì không quen, người quen thì cũng chẳng đủ thân mà người thân thì hờ hững. Suy cho cùng nói ra là không cần thiết.

Thế rồi, những dồn nén cứ lớn dần lên và tiếp tục bị nuốt ngược vào trong như thể ta uống những cốc nước thật to mỗi ngày vậy. Nhưng cái gì mà chả có lúc đầy. Làm sao mà cứ giữ trong lòng mãi được?

Đến cuối chúng ta đơn giản chỉ là khát khao được khóc nấc lên như một đứa trẻ nhỏ. Có thể những ấm ức đó không mất đi nhưng trong lòng sẽ cảm thấy nhẹ hơn bội phần. Cái bóng lại tự vỗ về cái tôi...

Những nước nở bấy lâu chẳng phải đã tỏ được rồi đấy sao?

Khóc xong, phủi bụi quần. Bản thân lại đứng dậy bước tiếp thật mạnh mẽ!

Nỗi buồn dai dẳng như tóc

Cắt đi rồi vẫn lại mọc đấy thôi.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngày Ấy...Bây Giờ...

Ngày trước, cứ nghĩ cái gì thuộc về mình thì sẽ mãi thuộc về mình, cho dù là tình bạn hay là tình yêu cũng vậy. Sau này mới hiểu ra, phàm là những mối quan hệ trong xã hội, ngoài gia đình, thì tất cả những thứ còn lại đều có thời hạn. Chỉ là dài hay ngắn mà thôi.

Ngày trước, luôn tin rằng những thứ nhìn thấy trên màn hình đen trắng của chiếc Nokia là cảm xúc thật, tình cảm thật của người bên kia. Sau này mới biết, có những thứ dù mắt mình thấy cũng chưa chắc đã là thật và những thứ mình không thấy được, không có nghĩa nó không tồn tại.

Ngày trước, cứ nghĩ rằng chỉ cần mình hết lòng với người ta thì người ta cũng sẽ đối với mình thật lòng. Sau này mới hiểu ra rằng bản thân mình góc ghech tới cỡ nào. Ở đời, không phải bất cứ thứ gì cho đi đều sẽ nhận lại được như những gì mình mong đợi.

Ngày trước, cái gì cũng thiếu, chỉ có tình cảm là nhiều. Khóc hay cười đều có người bên cạnh chia sẻ. Bây giờ, dù vui vẻ hay thương đau vẫn chẳng thể tìm thấy một người có thể trò chuyện.

Ngày trước, cái gì cũng thiếu nhưng lại rất vui. Bây giờ, đủ đầy mà chẳng thể rạng rỡ như ngày xưa lấy một lần nào nữa...

Không còn như những ngày xưa

Không còn ai đó đón đưa mỗi ngày

Không còn ai đó dang tay

Cái ôm ấm áp những ngày mùa đông.

Không còn ai đó ngóng trông

Không còn ai đó nhớ mong đợi chờ

Ngờ rằng chỉ là giấc mơ

Đến khi thức giấc ai ngờ thương đau.

Hóa ra đã lạc mất nhau

Giữa dòng đời lớn biết đâu mà tìm?

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 6

1. Tôi với bà bên nhau đã bao lâu

Chưa từng cãi nhau, chưa ai chán cả

Mà lũ trẻ bây giờ vừa vấp ngã

Đã nằng nặc sống chết vì chia tay.

Lũ trẻ bây giờ yêu lạ lắm thay

Mới dăm ba bữa đã vào nhà nghỉ

Yêu hết mình mà chẳng suy nghĩ

Mặc sức dưng hiến không màng thế gian.

Ngày xưa yêu nhau tìm hiểu đàng hoàng

Bây giờ cấp hai đã học dấm dúi

Dắt tay nhau đi vào bờ vào bụi

Làm những chuyện chẳng ra thể thống gì.

Lũ trẻ bây giờ thực rất lạ kì

Nay nói yêu mai đã chia hai ngã

Lướt qua nhau như hai người xa lạ

Biến tình yêu cũng trở nên tầm thường.

Tôi với bà bên nhau bởi chữ "thương"

Mấy chục năm trời vẫn chẳng mờ nhạt

Mà lũ trẻ bây giờ thì rất khác

Yêu nhau rồi lại làm tổn thương nhau.

Bởi chúng nó chẳng biết trân trọng đâu

Nên được mấy đôi đi tới cùng trời cuối đất

Lời hứa trăm năm đâu dễ thành thật

Vì gió thổi mây bay, vì mỗi ngày mỗi khác.

2. Trên đời này thứ duy nhất không thể phân biệt đúng sai đó chính là tình cảm của con người. Là khi tôi không cảm lòng được mà yêu thương cậu ấy, trong ánh mắt mãi mãi chỉ nhìn thấy cậu ấy. Rồi bỗng chốc cậu ấy trở thành duy nhất trong thế giới của tôi. Khóc vì cậu ấy, cười cũng do cậu ấy. Chỉ bi thương ở chỗ, tôi cho rằng những điều đó là đúng, còn cậu ấy lại khẳng định rằng tôi sai.

3. Khi bị đứt tay, vết thương ấy sớm muộn sẽ lành lại, và rồi sẽ trở thành vết sẹo. Nó cũng giống như tình cảm của con người vậy, ta có thể tha thứ cho người đó vì đã làm tổn thương ta. Nhưng tuyệt nhiên, mọi thứ sẽ không trở lại như lúc ban đầu được nữa..

Yêu thương quá, hóa đau thương

Đau thương quá, hóa bình thường.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Những Lời Anh Nói...

Anh khẽ thơm nhẹ lên trán em. Anh nói, anh thích em. Nhưng em biết, ngoài em ra, anh cũng nói câu thích với rất nhiều người khác.

Mỉm cười một cách chua xót, em thì thầm, chỉ đủ mình em nghe thấy: Đừng nói thích em, chỉ một lần thôi, hãy nói anh yêu em.

Anh ôm em anh nói lúc nào em vẫn là số một trong lòng anh. Em mỉm cười. Nhưng em cũng biết, đằng sau số một còn có số hai, số ba hay nhiều số khác nữa. Em là số một thì đã sao chứ? Em muốn mình là duy nhất trong lòng anh có được không?

Anh nói, em rất quan trọng với anh. Thế rồi sau đó, anh bỏ em lại một mình, như thế với anh, em chẳng là gì cả.

Lời anh nói, em biết phải làm sao?

Rốt cuộc, anh có thể yêu em hay không? Rốt cuộc, em có thể là duy nhất trong lòng anh hay không? Rốt cuộc em quan trọng với anh hay không?

Hãy cho em một câu trả lời, nếu có, em sẽ ở lại.

Còn nếu không, em sẽ rời đi, vĩnh viễn rời đi.

Ngày vui thường quá ngắn

Mà nỗi đau lại dài

Cuộc đời nhiều sóng gió

Ai biết được ngày mai.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Sự Im Lặng Giết Chết Yêu Thương

Có những ngày chúng ta không ai nói với nhau câu nào, mặc dù cả hai vẫn còn quan tâm nhau nhiều lắm.

Có những ngày như thế, những ngày như hôm nay...

1. Có một thời gian dài, hai chúng tôi, chẳng ai nói với ai câu nào. Không gọi điện, cũng chẳng nhắn tin. Rõ ràng là đều đang nhớ nhau nhưng cả hai vẫn im lặng...

Mỗi ngày tôi vào trang cá nhân của cô ấy không biết bao nhiêu lần, đọc tất cả những gì cô ấy viết, chỉ là lặng lẽ đọc, không like, không comment. Tôi biết, cô ấy cố tình để tôi đọc được nó, để tôi biết tình hình của cô ấy ra sao, vẫn ổn, mặc dù không có tôi. Nhưng tôi vẫn biết, cô ấy chỉ gắng tỏ ra như vậy thôi.

Tôi hiểu cô ấy quá rõ, cô ấy cũng hiểu tôi quá nhiều. Mà cũng chính vì quá hiểu tính cách của đối phương nên cả hai đều cùng im lặng. Nhớ nhau nhưng lại không nói với nhau. Người này chờ người kia làm trước. Để rồi sau đó, người này trách người kia vô tình.

Thời gian cứ thế trôi, một ngày, rồi một tuần, dần dần giữa hai đứa xuất hiện một khoảng cách vô hình. Là khi cùng nhìn vào một chấm tròn đang sáng, cũng không đủ can đảm để nhìn đối phương, cũng không biết phải bắt đầu từ đâu, nói với nhau những gì. Là những đêm thao thức trằn trọc mãi không ngủ. Là khi cả hai cùng mệt mỏi, thế rồi dần xa nhau...

Im lặng không có nghĩa là ngừng yêu thương, nhưng đến một lúc nào đó, nó sẽ giết chết tình yêu.

2. Em đã không thể biết rằng sự im lặng lại có sức mạnh đến vậy cho đến khi em chợt nhận ra, chúng mình đã ở xa nhau, xa lắm rồi. Hóa ra, im lặng là vũ khí đáng sợ nhất trong tình yêu chứ không phải bất cứ điều gì khác. Chẳng cần phải cãi vã nảy lửa, chẳng cần người thứ ba nào đó ngang nhiên chen vào, chỉ cần cả hai cùng im lặng, rồi cuối cùng cũng sẽ chia tay. À, thật ra thì không phải chia tay, vì thậm chí đâu ai còn muốn nói với ai câu nào nữa. Ngay cả một câu chia tay cũng không có, ấy vậy mà lại xa nhau.

Hiện thực không giống như trong tiểu thuyết, xa nhau mấy rồi vẫn về với nhau. Hiện thực là khi chỉ cần quay lưng bước đi, cả đời này sẽ chẳng thể gặp lại.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 7

1. Những ngày mình giận dữ

Không ai nói một câu

Thế rồi dần xa nhau

Mà chẳng rõ nguyên do.

Giống như chiếc gương vỡ

Làm sao lành được đây?

Bao lâu nay đắp xây

Cũng tan theo mây khói.

Người mãi miết bước vội

Trên những nẻo đường xa

Hai ta-người xa lạ

Đâu còn nhớ "đã từng".

2. Thôi đừng hứa hẹn ngày mai

Đắm say này biết có dài được không?

3. Đã từng là tất cả, nhưng cuối cùng vẫn không là gì cả.

Đã từng có được, cuối cùng vẫn không thể giữ được.

Đã từng có người nói yêu tôi, rất yêu tôi, vậy mà sau đó, những ngày tháng sau đó, họ lại quên đi những gì họ đã nói. Họ quên đi lời hứa, quên đi tình yêu, họ quên cả tôi mất rồi.

Họ đến bên đời tôi, cho tôi thấy một câu chuyện tình yêu thật đẹp, để tôi sống trong hi vọng cứ ngỡ là ngập tràn hạnh phúc. Và rồi họ bỏ ra đi. Còn tôi lại vì những câu nói của người mà mãi mãi không thể nào quên được.

Có đôi khi nhớ họ đến điên dại, muốn gặp họ nhưng lại không thể. Muốn quên họ nhưng lại không đành. Điều duy nhất tôi có thể làm là để cho những thương yêu, những nuối tiếc và những kỷ niệm ấy gặm nhấm mình từng phút giây...

Quãng thời gian đã qua, dù có làm cách nào cũng chẳng thể quay lại được. Người đã xa, có tìm cỡ nào cũng không thấy lại được, dù chỉ là một lần nữa. Cứ như vậy, họ ở lại trong tim tôi, nơi góc khuất nào đó, trở thành nuối tiếc cả đời tôi. Không thể quên, cũng không thể ngừng xót xa.

Đã từng là rất yêu, cũng từng hứa hẹn với nhau rất nhiều, ấy vậy mà đến cuối cùng vẫn trở thành nuối tiếc trong cuộc đời nhau, vẫn là không thể cùng nhau đi đến cuối con đường.

4. Mỗi ngày cô đều nhắn tin cho anh, kể cho anh nghe chuyện của hôm đó, những gì mà cô đã trải qua, là tất cả vui, buồn. Những chuyện dù chỉ là nhỏ nhặt hay lớn lao, cô đều chia sẻ với anh hết thảy. Cô cũng không quên hỏi thăm hay nhắc nhở anh phải đi ngủ sớm. Bởi thói quen trước giờ của anh là vậy, chẳng tốt cho sức khỏe chút nào.

Đôi lúc, nhớ anh tới da diết, thay vì nhắn tin, cô gọi cho anh và nhắn nài nghe từng âm thanh quen thuộc từ cuộc gọi đi từ dây số quen thuộc. Rồi tiếp tục nhắn nài kể từng câu chuyện, mặc dù cô biết, ở đầu dây bên kia,

không có ai nghe cô than thở, cũng không ai hỏi han. Tất cả cứ im bật, như tấm lòng của cô.

Mọi thứ vẫn luôn đều đặn như vậy, cho đến ngày hôm nay, cô vẫn cố giữ liên lạc với một số điện thoại từ lâu đã không có người dùng, với một người mà từ lâu đã không còn là của cô...

5. Hết hè rồi lại sang đông

Mà sao người mãi vẫn không quay về.

Phải chăng đã quên câu thề

Hay người trót lỡ say mê ai rồi?

Người đâu còn nhớ đến tôi

Tình xưa lối cũ trôi theo mây ngàn.

Hoa nở rồi hoa cũng tàn

Cô đơn lẻ bóng lệ tràn khóe mi.

6. Anh ấy hả? Người tôi thương, tôi cố gắng từng chút một hiểu con người anh, suy nghĩ của anh, từng chút một âm thầm chịu đựng yêu thương anh. Nhưng, anh ấy chưa từng suy nghĩ như vậy với tôi. Chuyện này cứ như thế chỉ một mình tôi tự biên tự diễn, rồi tự mang tiếng cười cho mình vậy.

7. Đến bao giờ mới đi hết nỗi buồn

Để cuộc đời hết nỗi vấn vương

Đến bao giờ mới có thể buông

Một người mà tay ta từng nắm.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Có Một Kiểu Con Gái

Có một kiểu con gái giống như em
Luôn muộn phiền vì những điều đã cũ
Những đêm khuya thao thức không ngủ
Nhớ nhớ thương thương một bóng hình
Có một kiểu con gái luôn lặng thinh
Ôm nỗi sầu, nỗi đau chỉ mình biết
Dù trong lòng con tim đang gào thét
Vẫn thản nhiên như chẳng có chuyện gì.
Có một kiểu con gái muốn quên đi
Nhưng càng quên thì lại càng thêm nhớ
Muốn bước tiếp nhưng trong lòng rất sợ
Liệu người ta, có thật lòng hay không?
Nếu bên nhau mà không còn vui nữa
Thì chia ly là lựa chọn dễ dàng
Đâu cần phải thấu dệt những dối gian

Khi yêu thương đã trở nên hơi hợt.
Chuyện con tim đâu thể nào bền cột
Không còn yêu sao cố giữ lấy nhau
Thà một lần nhận lấy niềm đau
Khóc ngất đi rồi bắt đầu làm lại.
Hứa trăm năm đâu nghĩa là mãi mãi
Vì cuộc đời ai cũng phải đổi thay
Chỉ cần ta nhớ trọn những tháng ngày
Từng bên nhau và đã từng hạnh phúc.
Cũng chỉ là...Tạm dừng trong đôi lúc
Để ta phải học cách trưởng thành hơn
Có đau lòng mới có thể lớn khôn
Có va vấp mới biết cách đứng dậy.
Ai rồi cũng có nỗi buồn như vậy
Khi đón đau không thể nói thành lời
Chỉ có thể chọn cách mỉm cười
Để che dấu giữa dòng người xa lạ.
Phút vui cười...dù gượng gạo... sẽ qua
Dù trong lòng, bão chưa từng dừng thổi.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 8

1. Phải chia tay với một người mà trong lòng mình vẫn còn yêu là điều hết sức khó khăn. Khoảnh khắc đó thực sự rất đau khổ, cũng rất đau lòng. Nhưng chúng ta không còn mạn mà với nhau như trước, anh muốn đi, còn em cũng chẳng đủ sức mà níu giữ cuộc tình nửa vời này.

Nhiều hơn một lần em ước, giá như anh cũng sợ mất em, giá như anh cũng yêu em, giá như hiểu được, yêu anh, em đã phải chịu tổn thương nhiều như thế nào. Giá như anh có thể hiểu được tất cả điều đó thì có lẽ chúng ta đã không đi đến bước đường như ngày hôm nay. Đáng tiếc thay, tất cả mọi thứ cũng chỉ là "giá như" mà thôi.

Nhiều hơn một lần em muốn gọi anh, muốn hỏi anh rằng: "Anh nhớ em chứ?". Em thực sự rất muốn hỏi anh như vậy. Nhưng rồi lại thôi. Đến đối mặt còn không đủ dũng cảm, thì nói gì với nhau bây giờ? Đã từng yêu thương nhau bao nhiêu đi nữa, chúng ta giờ vẫn chỉ có thể là những con người xa lạ. Là người dưng từng thương, từng gửi gắm tình cảm. Là sâu đậm, là đốn đau. Là nhớ nhung, là thương tiếc...

Em biết, không ai có thể chạy theo mãi một tình yêu chẳng thuộc về mình. Sẽ có lúc họ dừng lại, chỉ là không biết khi nào mà thôi...

2. Yêu đến mấy cuối cùng cũng vẫn phải chia tay

Ta trở về là ta của ngày trước

Đâu còn gì khi người đã cất bước

Đâu còn gì mà cố vấn vương

Mà mong mà nhớ,

Mà thương mà chờ.

Thật ra cũng đâu bất ngờ

Bởi vì người vốn hờ hững từ lâu.

Có đâu cũng chỉ mình đau

Thôi thì đành vậy, mất nhau trong đời.

Một cuộc tình đã chia đôi

Người đây, tôi đấy

Tình xa xôi nơi nào?

3. Đến cuối cùng vẫn chẳng là của nhau

Sau những lời yêu thương, sau tất cả

Con đường quen giờ bỗng chia hai ngã

Một người cố níu, một người buông lời.

Người đi rồi mang theo cả tình tôi

Chôn vùi hết những năm tháng hẹn ước

Trái tim nhỏ nay mang đầy vết xước

Chẳng thể tin ai giữa cuộc đời này.

4. Có những chuyện, em chỉ có duy nhất một sự lựa chọn là từ bỏ. Ví dụ như anh.

Trong cuộc đời, chắc chắn bạn sẽ gặp được một người yêu bạn yêu bạn hết lòng và cũng chính họ sẽ khiến bạn dốc hết lòng để yêu thương. Mặc dù có thể, người ấy chỉ đi cùng bạn trên một đoạn đường, không phải là quá ngắn nhưng cũng không quá dài, đủ để nó trở thành hồi ức thanh xuân sống mãi trong lòng bạn. Bởi vì bạn, và cả người ấy nữa, đã từng cùng nhau tạo nên một câu chuyện tình yêu thật đẹp của tuổi trẻ.

Ừ thì đã từng yêu, đã từng hứa hẹn, nhưng vì rồi một lí do nào đó mà phải xa nhau. Mặc dù vẫn còn yêu nhiều lắm đấy, nhưng không thể ở lại bên nhau được nữa rồi.

Cái gì đã qua thì nên cho qua, cái gì đã qua thì đừng nên níu kéo. Nên nhớ, một khi đã đi, nó không còn phù hợp với mình nữa rồi. Và tình yêu này cũng vậy. Đôi khi, bạn nên tìm kiếm một thứ gọi là kết quả cuối cùng bởi vì có thể, thứ bạn tìm thấy sẽ chẳng là thứ bạn mong đợi.

Khi anh bên người vui cười hạnh phúc

Là lúc em biết người đã chẳng cần em.

5. Nếu như có ai đó hỏi em có hối hận không, chắc chắn em sẽ trả lời là không. Em không hối hận, cũng không đủ tư cách để hối hận, vì lần đó, và cả những lần sau đó, đều do bản thân em tham lam đã một mực cố chấp tin vào một điều không thực, không thể xảy ra. Em còn ảo tưởng mà cho rằng nếu như em hết lòng vì một người thì kết quả đến với em sẽ không tệ. Nhưng em quên rằng, đó chỉ là em nghĩ, còn với họ, những hành động của em, tất cả chỉ là thừa thãi, là mù quáng.

Em cho người khác cơ hội, nhưng cuối cùng lại chẳng có cơ hội nào dành cho em, nên bây giờ em phải tự mình trải qua quãng thời gian thảm hại này. Là khi em chỉ có thể đứng nhìn người đi bên cạnh một ai khác.

Cùng là con gái, nhưng sao người ta hạnh phúc, còn em cứ mãi luẩn quẩn với những thương đau?

Chẳng lẽ, việc dành tình cảm cho một người, lại có thể đau khổ đến như vậy. Đau khổ tới mức chỉ muốn tự mình cắt đứt đoạn tình cảm này, nhưng vẫn không đủ can đảm để buông tay.

Người thích làm em đau lòng như vậy sao?

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngày Anh Đi

Buổi chiều hôm ấy anh lạnh lùng quay gót
Em đau xót chẳng thể nói thành lời
Cắn chặt môi ngăn cho nước mắt không rơi
Tay nâng lên rồi lại buông xuống.
Vỡ òa!!!
Anh đi rồi.
Cả thế giới bỗng chốc chìm trong bóng tối.
Chẳng thể nào tìm được một lối ra
Người đã đi xa, tình cũng xa
Cả thế giới
Nhặt nhòa
Chỉ toàn là nước mắt.
Trái tim nhỏ mang đau đớn quặn thắt
Cùng nỗi nhớ xé ruột cháy tâm can
Trong bao yêu thương vô vàn

Cần bao nhiêu thời gian

Để mà quên đi hết?

Cần bao lâu để giết chết một mối tình?

Để biết tự thương mình

Sau những ngày giông bão...

Làm sao buộc cánh chim trời

Làm sao giữ được một người không yêu...

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 9

1. Ngày ấy khi em nói thương anh, chính là ngày em chấp nhận đem trái tim mình ra đánh cược một ván bài lớn trong đời em. Một là em có anh. Hai là anh đi ngang đời em. Và giờ thì em đã biết, ván bài ấy, em thua rồi, thua một cách thảm hại.

Ngày ấy, khi anh hỏi lại, em thương anh đến chừng nào. Em im lặng không đáp. Vì tình cảm cho em dành cho anh lớn đến mức không thể nói thành lời.

Ngày ấy, khi em hỏi anh, anh có thương em không. Anh im lặng không đáp. Tình cảm của anh dành cho em vốn dĩ không hề có, thì làm sao có thể nói được đây?

Có lẽ, sẽ phải mất một thời gian khá dài để em có thể quên được anh, để trái tim này sẽ thôi đau mỗi khi nhớ về anh. Có lẽ sẽ rất đau, nhưng em vẫn phải quyết định một điều-em sẽ cố gắng thôi không chạm vào tim anh nữa.

Vốn dĩ, em chẳng thuộc tuýp người cao thượng gì hết, em chỉ là một đứa con gái cố chấp đến bướng bỉnh mà thôi. Chưa bao giờ em muốn buông bỏ một điều gì đó, nhất là anh. Thế nhưng đến cuối cùng, em đã hiểu ra rằng, đâu phải cứ chạy và đeo bám một người, mới được gọi là yêu. Đôi khi, tình yêu thực sự chỉ đơn giản là được thấy người mình yêu hạnh phúc, như vậy thôi cũng đủ mãn nguyện lắm rồi!

Anh này, anh không cần trốn chạy hay lẩn tránh em nữa, bởi vì từ bây giờ, em sẽ không làm phiền anh nữa đâu. Sẽ không xuất hiện trước mặt

anh, không cần inbox hay nhắn tin, gọi điện cho anh nữa. Sẽ không khiến anh phải cảm thấy khó xử hay khó chịu vì em nữa.

Anh! Hạnh phúc nhé!

Em sẽ thôi không làm phiền anh nữa

Sẽ không làm anh phải khó xử đâu

Không duyên phận nên chẳng thể bên nhau

Chỉ mong anh ngày sau sẽ hạnh phúc.

2. Trên đời này có những thứ tuyệt nhiên không thể bắt ép được, ví dụ như tình cảm. Ta không thể yêu một người, chỉ vì người đó đối tốt với mình. Không thể yêu, vốn dĩ là dù có làm cách nào cũng không thể yêu được. Nhưng đã không yêu thì càng không được phép coi người đó là sự lựa chọn an toàn, là một cái phao cứu hộ, lúc không thể tiếp tục vẫy vùng mới cố chấp bám víu lấy.

Tình yêu đôi khi cũng khiến con người ta hành kỳ lạ và cố chấp, biết rõ bản thân yêu sai người nhưng không thể nào từ bỏ, biết rõ đi cùng nhau là sai đường là không có đích đến nhưng không thể nào chạy thoát ra khỏi lưới tình. Cho dù đau đớn nhưng không thể nào dứt bỏ.

Chữ thương còn lớn quá. Vì ta thương ai đó nhiều quá. Phù phiếm ngoài kia thì nhiều, nhưng ở lại bên ta lúc khó, ta chỉ thấy người. Vẫn là ta nợ người. Nợ một đời...

3. Cho dù cho hai chúng ta đã xa nhau, cho dù anh đã quên mất em, cho dù anh đã yêu ai khác, thì anh vẫn là lựa chọn duy nhất của đời em, là người em dành trọn cả trái tim, bao lâu cũng không thay đổi.

Cho dù trải qua nước mắt và đau đớn thêm ngàn lần nữa, cho dù đến cuối cùng vẫn là chia xa, thì em vẫn muốn được quay lại, được gặp anh, và được yêu anh vô số lần như thế nữa.

Cho dù có tự hỏi bản thân mình thêm hàng ngàn, hàng vạn lần nữa, em vẫn có thể nói, gặp được anh, quen anh, yêu anh, em chưa bao giờ hối hận. Anh là đúng, cũng là sai. Anh là toàn bộ những gì đẹp đẽ nhất, hạnh phúc nhất nhưng cũng đau khổ nhất của em. Nhờ có anh mà em luôn cố gắng thay đổi bản thân để trở nên tốt hơn như thế nào. Nhờ có anh mà em có động lực để làm mọi thứ. Khi sợ hãi em lẩm nhẩm tên anh. Khi vui sướng em nhớ đến anh. Cả khi không, em chợt nghĩ đến anh mà mỉm cười.

4. Bạn sẽ chẳng bao giờ có thể quên một người. Không phải vì người quá hoàn hảo hay tốt đẹp, chỉ vì họ chính là người trải qua những năm tháng đẹp đẽ nhất của "tuổi thanh xuân".

Mọi chuyện, ngay từ khi bắt đầu, vốn đã định là sai lầm, vốn đã biết sẽ chẳng thể cùng nhau đi đến cuối đoạn đường, nhưng là vì không cam lòng, nên vẫn quyết tiếp bước, phải chăng, đó gọi là tình yêu?

Mọi việc, giờ đây vốn chỉ còn là kỷ niệm, một kỷ niệm mà suốt đời này em cũng không thể nào quên được. Anh đã từng là người em đã dốc hết lòng để yêu, cũng đã từng là người em nguyện ý một lòng ở bên mãi mãi. Chỉ là, chúng ta hóa ra có duyên nhưng lại vô phận, sau cùng vẫn không thể nào nắm tay nhau bước vào trong lễ đường, không thể sáng tối kề bên nhau được nữa.

Người ta nói, thanh xuân sẽ luôn là thứ đẹp đẽ nhất trong cuộc đời của mỗi con người, và với em, thứ "đẹp đẽ nhất" ấy, chính là anh. Bởi lẽ, sẽ không còn ai trên đời này có thể khiến em trải qua những ngày tháng điên rồ hơn thế nữa. Gặp anh, cùng với anh đi chung một đoạn đường đời cho dù là rất ngắn, nhưng cũng đã đủ rồi, đủ cho em, cả một đời.

Em chưa bao giờ hối hận khi đã yêu anh, mặc dù tình yêu này thấm đẫm nước mắt. Nhờ có anh, cuộc sống của em mới có thêm nhiều màu sắc. Anh, chính là tuổi trẻ, tuổi thanh xuân của em.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Chỉ Cần Từng Yêu, Khi Nhớ Lại Đều Sẽ Đau Lòng

Hà Nội một ngày mùa đông, bầu trời âm đạm u ám đến thê lương...

Là do thời tiết khiến lòng người rầu rĩ hay vốn dĩ vì tâm trạng ngổn ngang nên cảnh vật cũng nhuốm một màu buồn bã?

Ngày hôm ấy, tôi gặp lại một người trên phố.

Người ta nói, khi hết duyên, dù cho có sống cùng một thành phố cũng không dễ gì gặp được. Ấy vậy mà, sau một thời gian dài, cái "duyên" lại khiến chúng tôi vô tình gặp nhau, chính trên con phố này.

Vẫn là mùi nước hoa quen thuộc, vẫn mái tóc ấy, vẫn giọng nói ấy. Anh vẫn vậy, vẫn trầm tĩnh và vô tình như xưa...còn tôi, cố gắng nặn một nụ cười bình thường nhất, hỏi: "Anh vẫn khỏe chứ?"

Anh không nói nhiều, chỉ gật đầu nhẹ.

Chúng tôi chào hỏi nhau một cách bình thường nhất, như những người quen lâu ngày không gặp. Rồi chẳng biết nói gì tiếp, khẽ hít một hơi thật sâu, nói câu tạm biệt và lướt qua nhau về hai phía đối ngược. Một bước, hai bước...Tôi quay đầu lại nhìn, còn người ấy thì không...

Thế đấy tôi vẫn luôn nghĩ rằng, chỉ cần có thời gian, tôi có thể vượt qua được tất cả. Cứ ngỡ mình đã quên, cứ ngỡ như đã ổn, vậy mà, chỉ khi gặp lại người, tôi mới nhận ra, cho dù cố gắng thế nào đi nữa thì tôi vẫn không thể làm được điều đó, vẫn không thể xóa được hình bóng của người trong tim này.

Hóa ra, chỉ cần là từng yêu, khi nhớ lại đều sẽ đau lòng...

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Người Mới Của Người Cũ

Chỉ có một lí do để người ta ở lại bên nhau đó là khi hai trái tim cùng rung động nhưng lại có cả trăm, cả ngàn lí do khiến cho hai con người trở nên xa cách. Đôi khi, chia tay không phải do hết yêu mà chỉ là không thể ở bên nhau được nữa.

Chẳng ai muốn lựa chọn cô đơn cho mình. Chỉ là tình yêu này giờ đây trở nên có quá nhiều mệt mỏi. Chỉ là mỗi ngày yêu đương bỗng nhiên kèm theo bao nỗi buồn bực vô cớ. Chỉ là cả hai đã không còn đủ kiên nhẫn để chịu đựng tính khí của nhau. Chỉ là chúng ta quyết định "tạm thời" không ở bên nhau, mà thời hạn trở về không có...

Chúng ta không nói lời chia tay. Chúng ta chỉ im lặng. Mà đôi khi, im lặng đồng nghĩa với dấu chấm hết.

Thế rồi một ngày, trái tim ấy tìm thấy mảnh ghép khác. Hạnh phúc bên một cuộc tình khác.

Có chút gì đó man mác buồn.

Không buồn sao được, khi bàn tay ấy đã từng là của mình. Bờ vai rộng vững chãi ấy đã từng là của mình. Cái ôm ấm áp ấy đã từng là của mình. Nụ hôn ngọt ngào ấy đã từng dành cho mình. Vậy mà bây giờ, bỗng thành của người khác...

Tình yêu luôn là như thế, dù không còn ở bên nhau, vẫn luôn mong người kia sẽ vì mình mà còn mang thương nhớ. Ta ích kỷ nhưng ích kỷ vì

không muốn bị người khác lãng quên. Và dù cho con người ấy không còn là của riêng mình, cũng không mong họ thuộc về một ai khác.

Khi người yêu cũ có người yêu mới, tự dặn lòng sẽ không còn quan tâm đến họ nữa, nhưng bên trong trái tim lại nhức nhối vô cùng. Hóa ra, cảm giác đau lòng nhất sau khi xa nhau là nghĩ lại những lời đối phương đã từng nói. Đó là khi nó không thực hiện được với mình nhưng lại thực hiện được với người khác, trước mặt mình.

Cứ nghĩ thời gian sẽ giúp ta quên đi. Nhưng chỉ khi vô tình gặp lại, ta mới hiểu, người cũ có sức mạnh thế đấy. Họ vẫn nằm gọn trong ngực trái, bao lâu chẳng nữa cũng không vơi bớt đi chút nào...

Làm sao có thể quên được một người ta đã dành trọn vẹn cả tuổi thanh xuân để yêu thương. Một người cùng ta trải qua bão giông của cuộc đời, đến cuối cùng lại không thể bên nhau khi ngày mưa tan. Biết bao hẹn ước đẹp đẽ mà chẳng thể thực hiện được, quả thực không cam tâm nhưng vẫn phải chấp nhận.

Người yêu cũ có người yêu mới, có niềm vui mới, có hạnh phúc mới. Còn ta vẫn gặm nhấm những mảnh kí ức đã qua. Rõ ràng biết thanh xuân của con gái ngắn lắm, nhưng sao cho đến tận bây giờ vẫn thương người...

Cô nhớ chiều thu ấy, đôi bàn tay nhỏ nhắn của cô run run, cố gắng nắm chặt lấy tay anh, níu giữ anh ở lại.

Cô vẫn nhớ dáng vẻ của anh lúc quay lưng bước đi, lạnh lùng, vô tình và tàn nhẫn.

Ngày ấy, ngày cô và anh chấm dứt những giây phút ở cạnh nhau, đáng ra chỉ nên đau đến đó, buồn đến đó, thương đến đó, ngã lòng đến đó là

được rồi. Vậy mà cô vẫn cứ dại khờ năm víu suốt tận bao nhiêu là tháng năm.

Thật ra, trên đời có nhiều lúc mọi chuyện đều đã được báo trước như vậy, như kết cục của tình yêu của cô đối với anh. Đã định sẵn không thể ở bên nhau đến suốt cuộc đời, nhưng vẫn cố chấp không buông.

Thật ra, có những chuyện vô thức lặp đi lặp lại, nhưng bản thân vẫn khờ dại, vẫn dấn vào những vết chân cũ, đau cơ đau cũ, buồn cái buồn cũ, cứ thế kéo dài những mệt mỏi đến tận mức vô chùng.

Anh cứ mãi miết bước đi, không một lần ngoảnh đầu lại. Còn cô vẫn cứ thế, mãi miết đuổi theo anh...

Vốn dĩ chỉ có một kiếp người, tại sao con người ta cứ miết mãi làm khổ nhau? Sao vẫn cứ phải làm nhau đau đến tận cùng xương tủy?

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Em Ổn

Hôm nay, tình cờ gặp lại một người quen từ lâu, hỏi thăm vài câu, em nói: Em vẫn ổn.

Nhưng thật ra, em cũng không biết, "ổn" là như thế nào nữa.

Thời gian trôi, em vẫn sống tốt cuộc sống của riêng mình. Vẫn ăn những món ăn ngon, vẫn gặp những người tốt, vẫn đến những nơi thật đẹp. Những ngày nắng rực rỡ, kể cả những ngày mưa dài lê thê, em cũng đã trải qua hết. Chỉ là một mình, chỉ là không có anh.

Chỉ là...

Chỉ là đôi lúc, nước mắt như trực trào ra khi có người vô tình nhắc đến tên anh - đến những kỷ niệm sâu đậm, những ngày tháng mà chúng ta đã cùng nhau trải qua.

Chỉ là đêm về, một mình trên chiếc giường trống vắng, nằm nghe những bản nhạc cũ, em lại thấy mình thật nhỏ bé, bản thân cũng trở nên yếu đuối hơn bao giờ hết.

Chỉ là, em luôn là kẻ yếu thích gom nhặt những kỉ niệm, là kẻ thích những thứ gắn bó lâu dài, là bởi em là kẻ chẳng chịu buông bỏ những thứ đã quá cũ kĩ đến người cũ có khi cũng đã quên từ rất lâu rồi.

Không biết bao nhiêu lần, em tự dặn lòng mình phải mạnh mẽ để quên anh, dùng sự tuyệt vọng của bản thân để xóa anh ra khỏi cuộc đời...nhưng cuối cùng vẫn là vô phương, vô cách. Hơi thở của anh, mùi nước hoa trên

người anh em cũng không quên nổi, huống gì hình bóng của anh. Nhìn thấy anh, cảm nhận được anh nhưng từ nay về sau, vĩnh viễn không còn khả năng chạm vào anh nữa...

Điều gì đau lòng nhất trên đời này? Có phải là mất đi một người ta yêu thương?

Điều gì thốn thức nhất trên đời này? Có phải là vẫn nhớ một người nhưng trong lòng người ấy, từ lâu mình đã không còn tồn tại...

Anh và cô là thanh mai trúc mã, ngày bé anh từng nắm tay cô, cười rạng rỡ:

"Sau này nhất định lấy cậu làm vợ".

Cô vì câu nói đó mà suốt những năm trung học từ chối tất cả những nam sinh khác. Cô vì câu nói đó mà chờ anh suốt mười năm thanh xuân khi anh đi du học.

Ngày anh trở về, mang theo cô gái ngoại quốc xinh đẹp. Anh nói rằng cô ấy sẽ làm vợ anh...

Cả thế giới quanh cô dường như sụp đổ...

Vậy mới nói, trên đời này, không có nỗi đau nào lớn hơn việc bị tổn thương bởi người duy nhất mà ta nghĩ sẽ không bao giờ làm ta bị tổn thương. Hóa ra, là do cô ngốc nghếch, luôn ảo tưởng về cái thứ hạnh phúc hời hợt, để rồi bị nó trêu đùa như một món đồ chơi không thương tiếc.

Khoảng thời gian ấy, cô đã khóc quá nhiều, khóc vì những việc không đáng và vì những người không xứng. Nhưng bây giờ thì hết rồi, cô đã trở

thành một đứa con gái mạnh mẽ giải quyết mọi việc đều bằng nụ cười và lí trí. Đã đến lúc cô phải để anh ra khỏi cuộc sống của mình rồi...

Một nửa thanh là vì có anh nên sống tốt. Nửa còn lại là vì không có anh nên càng phải sống tốt hơn.

Đừng buồn chi nữa em ơi

Trước sau gì cũng có người thương em

Giông tố đã trải qua bao phen

Mà sao em vẫn để hoen mi này.

Vì một người đã đổi thay

Vì một người đã quên ngày tháng xưa.

Đau thương biết mấy mới vừa

Mà phí tuổi trẻ cho người vô tâm

Buồn đau cứ mãi lặng câm

Sao không buông bỏ để dần quên đi.

Thanh xuân em được mấy thì

Khi đã qua mất để tìm gì đâu?

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Học Cách Chấp Nhận

Tất cả các mối quan hệ trên đời này, dù bạn bè hay người yêu, nếu không là ruột thịt, đều có một thời hạn nhất định. Khi một mối quan hệ đến hồi hết hạn, đừng cố gắng. Cố gắng cũng vô ích. Có níu kéo cũng chẳng thay đổi được gì. Điều duy nhất bạn nên làm chính là chấp nhận.

Chấp nhận, không phải chấp nhận rằng mình và họ là người xa lạ. Mà là chấp nhận rằng, mình và họ đã tận cùng duyên nợ. Mình và họ, từ đây về sau, đến tư cách hỏi nhau "bạn khỏe không?" cũng không hề có.

Chính là chấp nhận người ấy sẽ chẳng còn có thể gặp mặt trong tương lai của bạn nữa. Chấp nhận việc có người ấy trong đời đã trở thành quá khứ.

Đừng bao giờ mặc định lỗi lầm thuộc về ai khi mối quan hệ đổ vỡ. Hãy cứ nghĩ đơn giản rằng đã đến lúc rồi. Phải xa, thì sẽ phải xa thôi. Phải buông, thì cũng nên buông thôi. Nên nhớ người ta kết hôn rồi, người ta còn có thể ly hôn được, huống chi là thứ tình cảm nửa vời này.

Đến với nhau, yêu nhau rồi chia tay, đó là một phần tất yếu của cuộc sống. Điều chúng ta cần làm là chấp nhận và tiếp tục tiến về phía trước.

Sẽ chẳng ai vì sự ra đi của một người mà ngu ngốc tới mức tự làm tổn thương mình. Cũng chẳng vì thiếu vắng bóng hình của một người mà không thể sống được. Cuộc đời này còn quá dài, chúng ta lại còn quá trẻ, tại sao không mạnh mẽ đứng lên và tạo ra hạnh phúc cho mình?

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Thanh Xuân Không Trở Lại

Trên đời này, điều đáng sợ nhất không phải là sự chờ đợi. Điều đáng sợ nhất là không biết là phải chờ đợi đến bao giờ.

Anh ấy nói em chờ anh ấy. Ừ. Em có thể chờ, nhưng không thể chờ hoài, chờ mãi được. Khi tuổi xuân đi qua, em thì già, thế giới thì vẫn trẻ, em nghĩ anh ấy còn muốn lấy em nữa sao?

Có một sự thật thì ai cũng hiểu, đàn ông khi càng đứng tuổi lại càng trở nên hấp dẫn hơn, chững chạc, đứng đắn và trưởng thành. Nhưng phụ nữ thì lại khác, một khi thời gian trôi đi, nếp nhăn sẽ tấn công, da dẻ cũng xù xì, trên người xuất hiện thêm những ngấn mỡ...Là khi có che đậy cỡ nào cũng không thể giấu được sự tàn phá của thời gian. Thế mới nói, tuổi xuân của con gái ngắn lắm. Chớp mắt một cái đã phải tính chuyện chồng con.

Nếu người ta yêu em, người ta biết cách trân trọng em chứ không phải mặc kệ em thế nào cũng được, càng không khiến em phải khổ sở như thế này. Người cần ta, tự khắc sẽ ở bên ta. Người không cần ta, can cố gì ta phải luyến tiếc?

Bởi vì tuổi xuân ngắn lắm, nên đừng vung phí những năm tháng thanh xuân vào những nỗi buồn không đâu. Hãy để cho cái đầu nhỏ bé được nghỉ ngơi. Bớt nghĩ ngợi lung tung, bớt suy nghĩ phiền muộn. Lo lắng quá nhiều chỉ khiến cho bản thân nhanh chóng già đi mà thôi.

Bởi vì thanh xuân ngắn lắm, nên phải biết trân trọng những tháng năm mình còn trẻ khỏe. Yêu ai thì yêu, nhưng trước hết phải yêu bản thân mình đã. Đừng rộng rãi với người và rồi keo kiệt với mình. Cũng đừng chỉ biết

nghĩ cho người mà rồi cũng chẳng ai thương em. Này cô gái, hãy mua cho mình thỏi son thật đẹp, khoác lên mình những bộ váy thật điệu đà và tận hưởng cuộc sống xanh non này.

Bởi vì thanh xuân ngắn lắm, nên hãy tinh táo mà chọn những niềm vui. Sao phải vùi mình vào những nỗi buồn vô vọng để rồi khép mình lại trốn tránh thế giới xung quanh? Hãy nhớ, thanh xuân là của mình, hãy ngẩng cao đầu và kiêu hãnh sống cho mình chứ không phải vì một ai khác.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Truyện Ngắn: Tôi Vẫn Ở Đây Đợi Em

1. Phong biết quán cà phê này qua sự giới thiệu của một người bạn. Đó là một nơi khá yên tĩnh nằm trên tầng 2 của một ngôi nhà trong ngõ hẻm, với những bản nhạc Trịnh nhẹ nhàng mà da diết. Ở đất Hà Nội chật chội và nhộn nhịp này, có lẽ nơi đây là một điều gì đó khác biệt.

Cũng chẳng biết từ bao giờ, anh lại có thói quen tới đây, ngồi trên chiếc bàn quen thuộc này và nhâm nhi tách cà phê nóng hổi. Thường thì, anh hay mang laptop đi theo, hoặc là để lướt web, mà đôi khi cũng tiện để làm việc.

Mấy tuần nay Phong bắt đầu để ý đến cô gái trẻ phía bàn tròn cạnh cửa sổ. Cô gái ấy vào quán chỉ có một mình nhưng lại luôn gọi phục vụ mang hai cốc cà phê, một cà phê sữa cho cô và một cà phê đen - cho người nào đó - ngồi phía đối diện. Có lẽ cô đang chờ người yêu. Phải rồi! Hôm nay là cuối tuần. Các cặp tình nhân trẻ thường hẹn hò nhau vào ngày này mà.

Nhưng rồi anh bắt đầu cảm thấy tò mò, khi mà lần nào cũng vậy, cô gái vẫn luôn ngồi ở đó, đôi mắt lúc nào cũng hướng về phía cửa sổ, thờ thẩn một mình, với hai cốc cà phê, và chẳng có một ai đến cả. Trước giờ, Phong không phải là người có sở thích để ý đến chuyện của người khác, ấy thế mà lần này, anh lại đặc biệt chú ý cô ấy, cô gái có đôi mắt buồn...

2. Lại một ngày chủ nhật nữa, như thường lệ, khi được phục vụ hỏi, cô gái vẫn gọi hai ly cà phê, có điều, đôi môi nhỏ nhắn ấy hôm nay đã nhoẻn miệng cười và ánh mắt vì thế cũng híp lại. Cô gái trẻ khẽ ngân nga theo giai

điệu của bài hát đang được phát, chốc chốc lại nhìn về phía cửa ra vào. Có lẽ cuối cùng thì ngày hôm nay "người nào đó" cũng sẽ đến.

Hai giờ đồng hồ trôi qua, Phong nóng lòng muốn xem mặt chàng người yêu tốt số kia là ai nhưng mãi vẫn không thấy anh ta đến. Đàn ông con trai mà để phụ nữ đợi hoài như vậy, thật không lịch sự chút nào!

Một cơn gió từ đâu đó đi qua. Cô gái cúi xuống nhặt mấy tờ giấy vừa bị gió thổi làm rơi xuống đất. Ở phía cửa, một chàng trai trẻ đang bước vào quán. Đúng lúc ấy, cô gái ngẩng đầu lên. Nhưng rồi, đôi chân mảnh mai ấy bỗng khựng lại. Từ phía sau chàng trai, một đôi bàn tay phụ nữ khẽ luồn qua khoác tay thật chặt. Hai người họ cười với nhau rồi đi tới chỗ cô gái. Họ nói với cô điều gì đó rồi lại tình tứ khoác tay nhau quay đi. Còn cô vẫn đứng đó, nhưng dường như đang chết lặng. Lúc này, thời gian dường như ngưng lại. Cô đứng đó, một lúc thật lâu. Cuối cùng, cô mỉm cười, một nụ cười chua xót. Rồi cô cầm túi xách và đi ra khỏi quán.

Phong lắc đầu, anh tiếp tục làm công việc của mình. Nhưng trong lòng bỗng dưng dấy lên một nỗi không yên. Phong đứng dậy, thu dọn đồ đạc của mình rồi chạy vội ra ngoài. Đường phố lúc này đã đông người, xe cộ đi lại tấp nập, Phong đảo mắt tìm kiếm cô gái.

Ở một góc phố, khi đang sao nhãng, lạc lối trong suy tư, cô gái trẻ vẫn vờ bước xuống đường. Tiếng còi xe kêu dồn dập, cô vẫn không hề để ý. Rồi một chiếc ô tô lao đến, Phong vội vã chạy tới giữ chặt lấy cô gái. Cả hai cùng ngã lăn vào vệ đường. Cô chột bưng tỉnh, lồm cồm bò dậy hốt hoảng. Thật may là cả hai người không bị gì. Cô liên tục nói lời cảm ơn, rồi lại xin lỗi. Phong mỉm cười nói mình không sao rồi đề nghị đưa cô gái về nhà.

Hai người họ cũng từ đó mà quen nhau.

3. Thường thì cuối tuần, không hẹn mà tới, Phong và Linh - cô gái kì lạ ở quán cà phê đều gặp nhau ở đó. Phong có vẻ hấp dẫn của người đàn ông từng trải. Rất mạnh mẽ. Nhưng cũng rất sâu sắc và chân thành. Anh luôn lặng lẽ lắng nghe những câu chuyện của Linh, về tình yêu giữa Linh và Tùng, về lí do vì sao Linh vẫn luôn ở đây chờ đợi Tùng như vậy. Rồi Phong và Linh hiểu nhau hơn. Với Linh, Phong giống như một điểm tựa, giúp Linh vượt qua chặng đường khó khăn. Còn Phong, dường như sự hiện diện của Linh đã trở thành thói quen nào đó rồi. Chỉ có điều, mối quan hệ của họ, là một mối quan hệ không tên.

4. Nhưng rồi Tùng trở lại và con tim Linh một lần nữa xao động...

Phong vẫn nhớ ngày hôm ấy, Linh nói với Tùng xin em một cơ hội làm lại từ đầu.

Anh trầm mặc một lúc lâu rồi hỏi Linh:

"Em vẫn còn tình cảm với cậu ấy chứ?"

Linh im lặng khẽ gật đầu.

Sau ngày hôm ấy, Phong không còn gặp lại Linh nữa.

5. Linh trở lại nơi đây. Quán cà phê sau nửa năm vẫn y nguyên như vậy. Vẫn chiếc bàn nơi góc cửa sổ thân quen. Vẫn là bản nhạc Trịnh tha thiết.

Linh dáo dác nhìn quanh. Thật ra Linh cũng không biết mình muốn tìm gì nữa, chỉ là một chút gì đó len lỏi trong trái tim, một chút hi vọng về điều gì đó sẽ xuất hiện, có lẽ là vậy!

Vẫn gọi hai ly cà phê, Linh ngồi đó, nhìn ra ngoài cửa sổ, thơ thẩn.

Mấy tháng qua, thời gian không quá dài nhưng đủ khiến Linh thật nhận ra nhiều điều. Tình yêu giữa cô và Tùng dường như đã bị tắt lụi từ lâu. Cô cho rằng mình còn tình cảm với Tùng, nhưng hóa ra lại không phải như vậy. Tùng đã thay đổi, vốn dĩ không còn là Tùng của trước kia, không còn là người con trai mà Linh yêu quý. Hay có chăng, Linh cũng thay đổi mất rồi.

Rồi Linh nhớ đến người con trai luôn ở bên cạnh an ủi cô những lúc cô yếu đuối. Sẵn sàng cho cô mượn bờ vai bất cứ lúc nào. Linh thấy nhớ Phong vô cùng...

Chiếc ghế phía đối diện Linh được kéo ra, một người đàn ông ngồi xuống. Là Phong! Anh mỉm cười:

"Tôi có thể ngồi ở đây được chứ"

Linh nhìn Phong một hồi, rồi bật khóc:

"Em cứ ngỡ là sẽ không còn được gặp lại anh nữa..."

Phong kéo ghế ngồi gần lại, đưa tay lau giọt nước mắt đang lăn trên má Linh. "Ngốc ạ. Tôi vẫn luôn ở đây, đợi em".

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Truyện Ngắn: Thay Đổi - Đổi Thay

1. Cô vẫn nhớ, hôm đó là một buổi tối trời mưa tầm tã. Những tia chớp nối tiếp nhau rạch ngang bầu trời. Người ấy, người chồng mà cô vẫn luôn yêu thương, người mà cô cho là cả cuộc đời mình, gom hết quần áo bước ra khỏi nhà. Hưng quyết tâm ra đi, anh quyết tâm bỏ lại cô và đứa con còn đang trong bụng cô để đến bên người đàn bà khác.

Cô chạy theo, cầm tay níu anh lại. Anh vô tình gạt tay cô ra. Mất thăng bằng, cô ngã nhào xuống đất, ấy vậy mà vẫn lồm cồm bò dậy, đuổi theo. Ở bên kia đường, người đàn bà váy ngắn bó sát, môi đỏ căng mọng, thân hình bốc lửa đang đứng cầm ô che. Cô ta cười, một nụ cười mỉa mai chế giễu. Có lẽ cả đời này cô cũng sẽ không bao giờ quên được cảnh tượng ấy...

Khi cô tỉnh dậy đã thấy mình nằm trong bệnh viện. Mùi thuốc khử trùng xông lên tận mũi. Người ta nói do sức khỏe của cô vốn đã yếu, lại thêm việc va chạm rồi dầm mưa quá lâu nên dẫn đến sảy thai. Nghe được tin dữ, trái tim cô đau thắt lại, không ngừng rỉ máu. Vậy là cuối cùng, đứa con bé bỏng tội nghiệp của cô cũng không còn trên đời nữa. Con của cô, nó chưa còn được sinh ra, cô còn chưa được ôm nó vào lòng, chưa được nghe một tiếng gọi "Mẹ"... Ấy vậy mà cũng không còn nữa.

Cô một mình ngồi trên giường bệnh, cô đơn, buồn tủi. Bờ vai gầy mỏng manh không ngừng run rẩy...

Người ta nói quả không sai, những cái kết có hậu chỉ là câu chuyện chưa kết thúc mà thôi. Ngày hôm trước vẫn còn hạnh phúc là thế, vẫn mặ

nồng bên nhau là thế, thậm chí vẫn nguyện lòng nguyện ước ở bên nhau suốt cả cuộc đời, không chút mảy may hối hận. Giờ cô mới nhận ra, chuyện hôm trước hôm sau tính còn không được, cả cuộc đời e là đã quá dài...

Đến cuối cùng không thể kìm nén được nữa, cô gào khóc trong đau đớn...

2. Cô - một cô gái ở tuổi 28 đã làm tới chức trưởng phòng Marketing của một trong những công ty lớn nhất nhì đất Hà Thành này, để được như vậy cô đã phải cố gắng và nỗ lực rất nhiều. Chỉ có điều, phải hay đi gặp khách hàng để bàn bạc công việc, đến tối muộn mới về nhà, thế nên, cưới nhau được ba tháng, anh nói muốn chăm sóc cho cô, anh nói không muốn cô phải vất vả. Anh muốn cô nghỉ làm ở nhà. Cảm động trước sự yêu thương chân thành của anh, cô chấp nhận từ bỏ tất cả để học làm một người vợ hiền đảm đang.

Cô không còn ăn diện váy ngắn váy dài, cũng chẳng điệu đà tóc tai son phấn. Thay vào đó là những bộ quần áo ở nhà dân dã. Cả ngày, quanh quẩn với việc bếp núc, dọn dẹp nhà cửa, cô đã không còn giống cô của ngày trước.

3. Đạo gần đây, anh không còn ôm cô mỗi khi ngủ. Hai người mặc dù ngủ chung một giường nhưng là hai góc một khoảng cách. Cứ thế, cô trằn trọc cả đêm không ngủ được. Muốn nói chuyện với anh, nhưng lại không biết phải bắt đầu từ đâu. Giờ mới biết, xa xôi nhất không phải là khoảng cách địa lý mà là ở lòng người. Đó là khi cô nằm đây, anh nằm đấy, rõ ràng là cách nhau chưa đến một cánh tay nhưng lại không thể chạm tới, không có cách gì để chạm vào được nữa.

Có một số người, một số việc, gần trong gang tấc mà cứ ngỡ như xa tận chân trời...

Những bữa cơm tối cũng thừa thớt dần. Những cuộc điện thoại không người nhắc máy. Cứ thế, một mình cô bụng bầu ngồi trước mâm cơm chờ đợi trong vô vọng. Người ta nói anh và cô thư kí đang cặp kè qua lại. Ban đầu cô vốn không tin, chỉ khi chính tận mắt cô thấy hai người họ ôm ấp nhau đi vào khách sạn, cuối cùng thì cô mới hiểu, chẳng có lý do gì một người có thể từ bỏ cái mà họ gọi là "yêu" một cách nhanh đến vậy. Trừ khi họ có một người khác để quan tâm hơn, vui vẻ hơn.

Thế rồi, giữa hai người họ dường như xuất hiện một sự rạn nứt. Cô càng tiến đến gần anh thì anh lại càng xa cô hơn. Cứ thế, cô cứ đi mãi, còn anh lại cứ xa cô thêm. Cô biết anh nói dối, nhưng cô lại không muốn vạch trần. Anh biết cô nhớ anh, anh lại không muốn thừa nhận. Mối quan hệ của họ bây giờ là một mối quan hệ chết. Chết vì khô cạn...

4. Một buổi chiều hè, từ bệnh viện, cô vui vẻ trở về nhà. Bác sĩ thông báo đứa bé trong bụng cô là con trai. Cô thầm nghĩ, nếu như anh biết được, chắc anh sẽ vui mừng lắm đây. Thế nhưng, cảnh tượng chào đón cô ở nhà là hình ảnh anh và người đàn bà khác, đang ân ái trên chính chiếc giường tân hôn của cô. Ngày hôm ấy, anh viết giấy ly hôn muốn cô ký vào. Cũng ngày hôm ấy, ngày mà cô mất đi đứa con của mình, mãi mãi.

5. Sau khi ra viện, cô trở về ngôi nhà to lớn nhưng lạnh lẽo vắng bóng người. Vẫn là ngôi nhà đó, nhưng mọi thứ giờ đây đã không còn thuộc về cô nữa rồi. Cầm tờ đơn ly hôn lên, nhếch môi cười một cái, cô ký tên mình, rồi thu dọn quần áo và bỏ đi.

Đã quá đủ cho những tháng ngày vất vả vượt qua những gì xưa cũ. Giờ là hiện tại, ngày mai là tương lai. Cô đã không tồn tại khái niệm sống cho những thứ đã qua nữa.

Bởi thứ đã qua là một dạng đau lòng, dạng đau lòng đó sẽ là một con thú dữ. Đi đúng hướng, sẽ không gặp. Đi sai đường bị nuốt chửng không tha.

6. Kể từ ngày đó, cô tuyệt nhiên không để rơi một giọt nước mắt nào. Không phải vì cô không biết đau, chỉ là vì cô biết, nước mắt là thứ vô dụng và bất lực nhất trên thế gian này. Nó chẳng giải quyết được vấn đề gì cả. Và hơn hết cô cũng không còn đủ sức để khóc nữa rồi.

Thay vào đó, cô dồn hết thời gian của mình vào công việc và trở lại là chính cô của ngày xưa, mạnh mẽ, độc lập. Đôi lúc, nhớ lại những ngày tháng ấy, cô thấy mình thật ngu ngốc khi đã quá mù quáng yêu thương một ai đó. Là phụ nữ, trước hết phải biết yêu thương bản thân mình, đừng chỉ đắm chìm trong thế giới của người khác, để rồi đến một ngày, khi "thế giới" ấy bỏ bạn mà đi, bạn sẽ chẳng còn bất cứ điều gì cả. Và phụ nữ dù giỏi giang hay không vẫn cần có một công việc cho riêng mình, không nên phụ thuộc, yếu đuối hay dựa dẫm. Hãy để cho đàn ông thấy bạn yêu được thì cũng sẽ bỏ được, chẳng có điều gì là không thể cả.

7. Một ngày Hà Nội đổ cơn mưa, anh đến tìm cô để cầu xin một lời tha thứ.

Thật buồn cười phải không? Khi mà cô cần anh nhất, anh thậm chí mảy may không để ý tới. Mặc cho trái tim cô vỡ vụn, anh vẫn vô tư nói cười, hạnh phúc bên tình nhân. vậy bây giờ, khi anh đã ổn, anh lấy tư cách gì để quay lại và muốn được yêu thương?

Cô không gặp mặt, chỉ gửi cho anh một mảnh giấy:

"Anh nên nhớ, có những thứ mất đi rồi, sẽ không bao giờ có lại được nữa, ví dụ như tôi".

(Sau khi chia tay, đàn ông có thể ngay lập tức dễ dàng rũ bỏ quá khứ mà sống đôi với một người khác. Những phụ nữ thì lâu hơn, họ mất khá nhiều thời gian để yếu đuối, để đứng dậy và học cách cân bằng lại cuộc sống. Nhưng cho dù là thế nào, phụ nữ nhất định vẫn phải bước tiếp. Hãy coi đàn ông giống như một người bạn đồng hành trên đường, vui vẻ thì

cùng đi, còn không thì chia lối. Không có đàn ông đi cùng, chẳng sao cả, chúng ta vẫn có thể đi một mình. Chỉ là đơn độc hơn, chỉ là mệt mỏi vẫn phải tự mình bước đi. Dù sao thì cuối cùng vẫn sẽ đến đích đó thôi.)

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Ngoại Truyện 10

1. Dẫu rằng mình đã chia tay

Nhưng cũng đừng nói cay nghiệt về nhau

Tình tan vỡ, ai cũng đau

Vậy sao cứ phải làm nhau thêm buồn?

2. Nếu anh ta thương em, thì tự lòng anh ta sẽ biết anh ta phải làm gì, sẽ phải quan tâm em như thế nào.

Chính vì tình cảm của anh ta chưa đủ, nên anh ta mới thấy những gì anh ta làm là thừa đủ, nên anh ta mới thấy chuyện em giận dỗi là vô cớ.

Điều anh ta quan tâm chỉ là làm thế nào để em tiếp tục yêu anh ta, chứ không phải là làm thế nào để luôn luôn yêu thương em.

3. Thời gian trôi qua, rồi ta sẽ gặp gỡ những người mới, yêu người mới và ở bên người mới. Rồi chúng ta sẽ phát hiện ra, hình bóng một người mà chúng ta từng yêu thương đã dần mờ nhạt trong tâm trí, đến mức mà chúng ta không thể nào hình dung rõ ràng khuôn mặt của cậu ấy nữa.

Chỉ có những cảm xúc xưa cũ, cả đời chúng ta không thể quên được, có điều, nó không còn quan trọng nữa rồi!

(Em đã từng ước làm cô dâu của anh.)

4. Khi yêu ai cũng sẽ nghĩ bên nhau trọn đời, nhưng cuộc đời là thế, chẳng có ai nói trước được chữ ngờ.

Tôi không biết cái gì gọi là mãi mãi, nhưng anh ấy hứa, tôi vẫn tin. Lời hứa - đó chẳng phải là điều mà tất cả các cô gái đều muốn nghe sao? Và tôi cũng không ngoại lệ. Bởi vì, dù có hứa hẹn thì cũng không có gì gọi là sai trái. Bởi vì, lời hứa chỉ cần đúng trong khoảnh khắc đó - người ta yêu mình thật lòng là được rồi. Kì vọng quá nhiều thì đau khổ là do tự chuốc lấy.

5. Trong cuộc đời mỗi người, chắc hẳn có vài thứ dù không muốn nhưng vẫn buộc lòng phải quên đi. Dù trong lòng biết có cố gắng đến mấy vẫn không thể quên được, sẽ vẫn nhớ đầy thôi, nhưng không còn cách nào khác.

Có lẽ đó là cảm giác khó chịu nhất trên đời. Vừa bất lực vừa đau lòng, như thể chính mình đứng khoanh tay nhìn mọi thứ tuột khỏi tay mà không cách nào giữ lại được. Không phải bản thân không muốn giữ, cũng không phải vì không có khả năng, mà là vì nhất định phải buông. Buông được rồi thì sẽ ổn thôi.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Phương Ny

Mỗi một cô gái trong cuộc sống này rồi cũng sẽ phải trải qua những đau khổ, những sự chia ly những tổn thương khác nhau. Em có thể khóc lóc, có thể oán hận, có thể gào thét, cũng có thể đập phá khi tâm trạng không tốt, hay khi đau đớn cùng cực. Thế nhưng chỉ duy nhất một việc em không thể, đó là không mạnh mẽ.

Những thương tổn em phải trải qua, không ai có thể chịu thay em, hiểu thấy em, đau thấy em được, thế nên nếu em không mạnh mẽ thì bản thân em sẽ mãi đứng ở một chỗ, sẽ không tìm được hạnh phúc cho riêng mình.

Cô gái, mạnh mẽ lên đó là cách duy nhất em tự yêu chính bản thân mình.

MẠNH MỀ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Mạnh Mẽ Là Biết Cách Chung Sống Với Nỗi Đau?

Tôi có một nơi chứa đựng những nỗi buồn của riêng mình ở một góc nhỏ trong căn phòng của mình. Bạn có muốn biết đó là gì không? Để tôi nói cho bạn nghe nhé.

Ngày ấy tôi và anh chia tay nhau, lý do rất đơn giản rằng anh ấy nói chúng tôi không thể đi tiếp được nữa. Tôi của lúc ấy tất nhiên là hiểu cái ý nghĩa của hai từ không thể ở đây chính là muốn nói anh không yêu tôi nữa và tốt nhất hai đứa nên dừng lại. Tôi hiểu, nhưng hiểu và chấp nhận là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Những ngày đầu tôi nhớ anh đến phát điên, lúc nào trong đầu cũng chỉ tồn tại bóng hình của anh. Lúc mới thức dậy, lúc ăn cơm, lúc đi ngủ thậm chí là khi nhìn những giọt mưa thôi tôi cũng nhớ đến anh. Rất nhiều khi không chịu được nỗi nhớ giày vò, tôi đã vứt bỏ tự trọng để gửi cho anh một tin nhắn vồn vện ba từ "nhớ anh lắm" rồi lại ngốc nghếch chờ đợi anh trả lời, nhưng đáp lại tôi chỉ là sự im lặng đáng sợ. Lúc ấy tôi đã nhận ra một điều: Anh đã thật sự không cần tôi nữa.

Những ngày sau, tôi mua một mớ giấy A3, màu vẽ, cọ vẽ và những dụng cụ để vẽ tranh khác. Tôi biến phòng ngủ của mình thành một phòng tranh nho nhỏ, tôi còn gọi nó là nơi cất giấu nỗi buồn của riêng mình. Mỗi khi nhớ anh, tôi sẽ không nhắn tin hay điện thoại cho anh nữa, thay vào đó tôi sẽ lôi màu vẽ ra để cầm cúi vẽ. Tôi vẽ rất nhiều thứ, có phong cảnh, có cây cối, có thành phố nơi tôi ở, có những giàn hoa lưu ly tôi yêu, thế nhưng trong đó nhiều nhất vẫn là bức tranh có hình bóng một người đàn ông - là anh, người tôi yêu.

Tôi bỏ nỗi nhớ anh vào trong tranh, tôi đặt nỗi đau của tôi vào từng nét màu, tôi biến những bức tranh ấy thành một thứ đồ quý giá nâng niu trong lòng bàn tay.

Nhiều tháng ngày trôi qua, tôi giờ đây đã học được cách chung sống với nỗi đau của chính mình, tôi biết cách tỏ ra mạnh mẽ khi không có một bờ vai để tựa, tôi biết điều tiết nước mắt để nó không rơi xuống nơi đông người, tôi cũng đã thôi hi vọng về một ngày anh sẽ quay lại. Việc duy nhất mà tôi của lúc này muốn làm đó chính là sống tốt, yêu thương bản thân tôi và mỉm cười với những người yêu thương tôi.

Có lẽ tôi cũng nên cảm ơn anh, vì đã cho tôi một đoạn kí ức, dù vui hay buồn thì nó cũng sẽ là thứ tôi trân trọng.

Vậy đây, không có nỗi đau nào là không vượt qua được, chỉ cần con người có lòng tin sẽ vượt qua và biết chấp nhận để chung sống với nó. Bạn hay là tôi, hay là một ai đó rồi sẽ hiểu rằng khi bản thân bạn không cố gắng thì hạnh phúc sẽ không mỉm cười chào bạn. Thay vì trách móc cuộc đời bất công, hãy cảm ơn nó và vượt qua nó bằng sự kiên định và niềm tin của chính mình.

MẠNH MẼ VÀ CÔ ĐỘC

Shamin & Phương Ny

dtv-ebook.com

Không Còn Kịp

Tôi đã từng nghĩ rằng nếu anh bỏ lỡ tôi thì về sau vẫn sẽ còn cơ hội để anh quay lại. Khi đó chắc chắn tôi sẽ nói anh một câu "may vẫn còn kịp".

Tuổi thanh xuân của người con gái rất ngắn, chớp mắt một cái là đã vùn vụt trôi qua rất nhanh, tới khi ngoảnh đầu nhìn lại mới biết mình đã bỏ lỡ rất nhiều người tốt để chờ đợi một người đã nhẫn tâm bỏ mình mà đi. Có những người khi rời đi rồi sẽ không bao giờ quay lại nữa, mà nếu có quay lại thì phải chăng thứ tình cảm ấy cũng không còn vẹn nguyên như lúc ban đầu.

Một câu nói "may vẫn còn kịp" ở đây ý chỉ anh vẫn về đúng lúc khi tôi vẫn còn yêu anh, anh đã không chọn quá một thời điểm có thể làm lại mới biết hóa ra đã không còn kịp nữa.

Tôi vẫn còn yêu anh, tôi không phủ nhận, nhưng còn yêu và có thể ở cạnh anh thêm một lần nữa là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Anh muốn quay về, bắt đầu lại, nhưng anh không biết thứ anh đánh mất ngày ấy không chỉ là tình cảm của chúng tôi, mà đó còn là niềm tin tôi dành cho anh.

Không còn kịp để làm lại, bởi vì tôi đã dốc trọn tâm cam của mình ra cho đoạn tình cảm ấy, khi anh ấy chọn cách cắt đứt cũng có nghĩa đã chôn vùi đi mọi hi vọng của tôi, làm vỡ trái tim tôi, bỏ qua mọi cơ hội mà anh có. Thời gian dần trôi, tôi đã học được cách buông bỏ, không phải vì tôi không muốn yêu anh nữa, mà bởi vì tôi mệt mỏi, không đủ sức tự tổn thương mình nữa. Vậy nếu như một ngày anh quay trở về, tôi nhất định sẽ

mỉm cười và nói với anh một câu rằng: "Tình yêu của em không kịp để làm lại lần thứ hai anh à".

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Lời Tựa](#)

[Tình Yêu Thật Sự Là Gì?](#)

[Người Đàn Ông Của Em](#)

[Một Người Em Yêu Thương](#)

[Đàn Bà Ghen](#)

[Phụ Nữ Thật Ra Không Khó Hiểu. Chỉ Có Đàn Ông Ngại Hiểu Mà Thôi!](#)

[Ngoại Truyện 1](#)

[Yêu Một Cô Nàng Trẻ Con](#)

[Những Năm 20 Tuổi](#)

[Duyên Số](#)

[Đừng Vội Nói Lời Chia Tay](#)

[Nếu Một Ngày...](#)

[Mình Đừng Giận Nhau Nữa Em Nhé?](#)

[Lấy Anh Em Nhé](#)

[Ngoại Truyện 2](#)

[Chúng Mình Lấy Nhau Đi](#)

[Người Đàn Ông Trưởng Thành](#)

[Những Người Đàn Ông Sẽ Giàu](#)

[Ngoại Truyện 3](#)

[Đừng Mạnh Mẽ](#)

[Ngoại Truyện 4](#)

[Phụ Nữ Là Phải Đẹp](#)

[Phụ Nữ Khi Yêu](#)

[Thật Ra, Em Cũng Chẳng Mong Gì Nhiều Đâu](#)

[Sự Khác Biệt Giữa Yêu Và Không Yêu](#)

[Bao Lâu Rồi](#)

[Ngoại Truyện 5](#)

[Phụ Nữ Và Sự Quan Tâm](#)

[Bởi Vì Vốn Dĩ Em Không Là Gì Cả](#)
[Đàn Ông Phụ Nữ Và Tình Yêu](#)
[Cô Đơn Vốn Dĩ Không Buồn, Người Ta Cố Nghĩ Nó Buồn Mà Thôi!](#)
[Một Mình Vẫn Ổn](#)
[Ngồi Im...Bình Yên Sẽ Tới](#)
[Ai Rồi Cũng Từng Trải Qua Đồi Ba Lần Như Thế](#)
[Ngày Ấy...Bây Giờ...](#)
[Ngoại Truyện 6](#)
[Những Lời Anh Nói...](#)
[Sự Im Lặng Giết Chết Yêu Thương](#)
[Ngoại Truyện 7](#)
[Có Một Kiểu Con Gái](#)
[Ngoại Truyện 8](#)
[Ngày Anh Đi](#)
[Ngoại Truyện 9](#)
[Chỉ Cần Từng Yêu, Khi Nhớ Lại Đều Sẽ Đau Lòng](#)
[Người Mới Của Người Cũ](#)
[Em Ổn](#)
[Học Cách Chấp Nhận](#)
[Thanh Xuân Không Trở Lại](#)
[Truyện Ngắn: Tôi Vẫn Ở Đây Đợi Em](#)
[Truyện Ngắn: Thay Đổi - Đổi Thay](#)
[Ngoại Truyện 10](#)
[Phương Nỵ](#)
[Mạnh Mẽ Là Biết Cách Chung Sống Với Nỗi Đau?](#)
[Không Còn Kịp](#)